

КУЛЬТУРА

К*Ж

щоп'ятниці

всеукраїнський тижневик 17-23 жовтня 2014 р.

і життя

Захисники України

стор. 3

Terra poetica

стор. 6

Форма сьогодення

стор. 19

**Євген та Інга
ДЕЙДЕЙ**

НОВИНИ

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ

Герой України, народний артист України, академік Національної академії мистецтв і професор Національної музичної академії імені П. Чайковського Павло Муравський пішов із життя на 101 році. Церемонію прощання за участю численних представників творчої інтелігенції провели у стінах Національної філармонії України.

«Він володів унікальним умінням зводити воедино звуки, доносив

магію хорового мистецтва людям, робив її справжньою філософією буття», – сказав міністр культури України Євген Нищук.

Вечір пам'яті Павла Івановича Муравського заплановано провести у Національній філармонії України 27 листопада.

СВЯТО ПОКРОВИ

14 жовтня в одне з найбільших християнських свят – свято Покрови Пресвятої Богородиці – міністр культури України Євген Нищук відвідав Михайлівський Золотоверхий собор.

«День Покрови – це свято, яке має особливу шану в Україні. Пресвята Богородиця завжди стояла на захисті наших славних воїнів, які захищали і свій народ, і нашу віру, і правду», – сказав Євген Нищук.

ОБМІН ДОСВІДОМ

У Національній парламентській бібліотеці України в Києві відбувся дводенний Міжнародний семінар з обміну досвідом у сфері культури між Україною та Польщею «Управління і фінансування культури у Польщі». У ньому взяли участь ке-

рівництво Міністерства культури й національної спадщини Республіки Польща на чолі з генеральним директором Яцеком Ольбрихтом та працівники державних культурних закладів.

Польські фахівці представили цикл занять для українських урядовців і спеціалістів з питань правових і фінансових засад культурного життя в Польщі, фінансових засад державного патронату галузі культури тощо.

РОЗВИТОК БІБЛІОТЕК

Перший заступник міністра культури України Олеся Островська-Люта зустрілася з президентом Української бібліотечної асоціації Іриною Шевченко та директором програми «Бібліоміст» Матеєм Новаком для обговорення основних напрямків співпраці на наступний рік.

Розглядалися питання створення умов для державної підтримки бібліотек, реалізації спільних проектів, що сприятимуть розвитку книгозбірень, забезпечення умов для використання в них кадрів у сфері інформаційних технологій тощо.

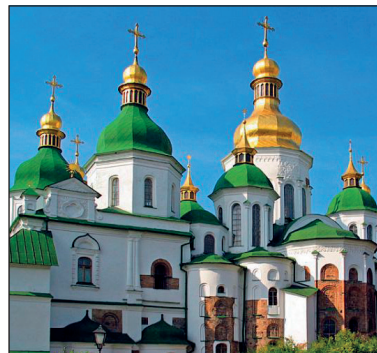
НАУКОВІ РОЗРОБКИ

Відбулося спільне засідання Вчених рад Національного заповідника «Софія Київська» та Національного Києво-Печерського історико-культурного заповідника. У ньому взяла участь начальник управління охорони нерухокої культурної спадщини Міністерства культури України Лілія Карпенко.

Презентовано наукові розробки, виконані співробітниками заповідників у співпраці з фахівцями профільних установ Києва на виконання рішень та з урахуван-

ням рекомендацій Комітету Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО.

А саме: дослідження монастирського та річкового ландшафту правого берега Дніпра в оточенні об'єкта Всесвітньої спадщини ЮНЕСКО «Київ: Собор святої Софії і прилеглі монастирські споруди, Києво-Печерська лавра» та програму моніторингу і наукових досліджень з охорони пам'яток культурної спадщини Національного заповідника «Софія Київська».

СТАРОДРУКИ

16 жовтня в Національному музеї літератури України в Києві відкривається виставка «Від „Апостола“ Івана Федорова до „Кобзаря“ Тараса Шевченка. Наукова реставрація».

Вона присвячена 440-річчю книгодрукування в Україні, 200-річчю від дня народження Тараса Шевченка, Дню української писемності та мови. Репрезентують відреставровані фахівцями На-

ціонального науково-дослідного реставраційного центру України стародруки та рідкісні видання 1574–1860 років.

Представлені пам'ятки з п'ятнадцяти музейних закладів і бібліотек України. Експозиція працюватиме до 15 грудня.

КОЗАЦЬКИЙ ФЕСТ

Із 10 до 14 жовтня за підтримки Міністерства культури України у Запоріжжі відбувся V Всеукраїнський козацький фестиваль «Покрова на Хортиці».

Учасники фестивалю: професійні та аматорські творчі колективи України та області, майстри традиційних видів народної творчос-

ті з усіх районів та міст області, козацькі формування, діти та молодь – учасники II Всеукраїнського дитячого фестивалю краси і таланту «Краса і гордість козацького краю».

ДІТЯМ ВІЙНИ

Національний академічний драматичний театр імені Івана Франка продовжує підтримувати українську армію. 18 жовтня о 12:00 для дітей учасників АТО та дітейбіженців він безкоштовно про-

демонструє відому дитячу казку «Бременські музиканти» за мотивами казки братів Грім.

НЕЗАБУТНІ

У приміщенні Виставкового центру Андріївської церкви відкрилася експозиція «Пам'яті загиблих бійців неоголошеної війни». Вона зроблена волонтерською групою, яка здійснює гуманітарну місію з вивезення тіл загиблих воїнів та правоохоронців із зони АТО. Представлено зразки понівеченої зброї, амуніції, уніформи, особистих речей загиблих разом із фото-звітами та банерами про героїв.

Виставка триватиме до 14 листопада.

УРОЧИСТИЙ ВЕЧІР

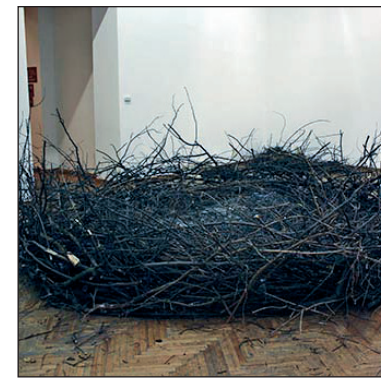
21 жовтня о 19:00 у столичному Колонному залі імені Миколи Лисенка Національної філармонії України – відкриття IX Міжнародного фестивалю мистецтв «Діалоги культур», який презентують XXVI концертом «Гармонія безсмертних звуків у вимірі часу» з відомого Міжнародного концертного циклу «Елітні вечори камерної музики Євгенії Басалаєвої». Урочистий вечір проводиться до Міжнародного дня Організації Об'єднаних Націй та присвячений українським військовим, постраждалим під час АТО.

ВИСОКИЙ РІВЕНЬ

23–24 жовтня у Києві в готелі «Хілтон» відбудеться Міжнародна конференція високого рівня: «Культурна політика в Європі сьогодні: фінанси, менеджмент, розширення аудиторії». Її метою є огляд досвіду та кращих практик країн-членів Європейського Союзу та країн-учасниць Східного партнерства в галузі культурного менеджменту та політик, зокрема в контексті національних і глобальних трансформаційних процесів.

Взяти участь у заході планують міністр культури України Євген Нищук, перший заступник міністра Олеся Островська-Люта та заступник міністра з питань європейської інтеграції Світлана Фоменко.

МУЗЕЙ МАЙДАНУ

У Національному художньому музеї – перший спільний проект Музею Свободи/Музею Майдану. Ініціативи музеїв органічно доповнюють одна одну. Зібрано понад півтори тисячі артефактів і музеєфікованих пам'яток, включно із символом Євромайдану – «йолкою», понад 300 аудіо- та відеозаписів усної історії.

Першим кроком до його появи стане виставка відомого українського художника та перформера Влодка Кауфмана – «Свобода», яку доповнить програма дискусій та зустрічей, а відвідувачі матимуть змогу поділитися своїми враженнями та ідеями щодо бачення майбутнього Музею свободи/Музею Майдану.

Виставка триватиме до 30 листопада.

редактор
Світлана СОКОЛОВА

наГОЛОС

■ КИЇВ

14 жовтня у приміщенні Національного музею Тараса Шевченка в Києві відбулася презентація кишенькового видання вибраних поетичних творів «Кобзаря» для українських воїнів, які відстоюють незалежність і територіальну цілісність країни.

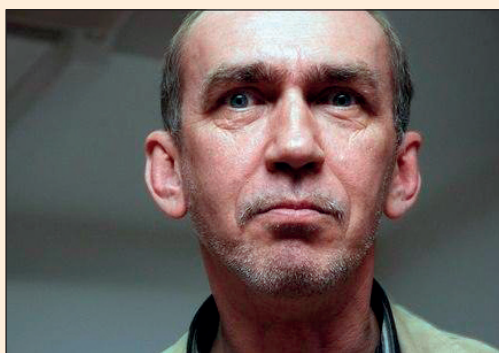
Воно було надруковано у видавничо-поліграфічному центрі Відкритого міжнародного університету розвитку людини «Україна» загальним накладом 1000 примірників. Значну частину тиражу передали воїнам, задіяним в АТО.

Автор вступної статті та упорядник текстів – Сергій Гальченко. Добірку афоризмів із поезій Тараса Шевченка підготували Марія Корнійчук і Галина Карпінчук. У книзі надруковано звернення до українських воїнів полковника Сергія Рудюка. Матеріали до неї надав авторський колектив Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка НАНУ.

Книга вийшла за сприяння Управління військово-патріотичної роботи та сприяння територіальній обороні Товариства сприяння обороні України.

■ УКРАЇНА

Відомий український письменник Олександр Ірванець презентував нову книгу «Пісні війни», що присвячена останнім подіям в Україні. Вона складається з 20 його творів і проілюстрована світлинами Алекса Залецького.

«Ці вірші писалися по свіжих слідах пережитих подій, і відчуття, виражені у них, теж свіжі, різкі. Такими й віддаю книжку на суд читача», – розповів письменник про нову роботу.

Пан Олександр вважає, що значній частині мешканців Донбасу можливо довести необхідність єдності України. Більш того, він готовий їхати в зону АТО, щоб на практиці доводити цю думку дончанам.

Потрібна потужна державна політика з переконання тих, хто проживає на території Луганської й Донецької областей і не сприймає нашої країни. Виступи митців, концерти та інші культурні заходи мають проводитися на державному рівні, переконаний Олександр.

А ще він зізнався, що після всіх останніх подій в Україні, вкотре закохався у рідний край і свій народ.

День захисника України

14 жовтня відзначається Покрова Пресвятої Богородиці. В українській традиції це свято тісно пов'язується з ідеєю захисту від ворогів.

У «Літописі Руському» згадується, що князь Ярослав Мудрий віддав Київ і всю землю Руську під покров Божої Матері.

Значного поширення культ Покрови набув і в Українській козацькій державі – Гетьманщині. Найактивніше будівництво церков та іконописання, пов'язаних із Покровою, припадає на добу гетьманування Івана Мазепи.

Завдячуючи шанобливому ставленню до свята українського козацтва, за ним закріпилася ще й друга назва – Козацька Покрова, а у сві-

домості народу воно почало асоціюватися з такими поняттями, як військова честь, звитяга, мужність та лицарство.

У ХХ столітті козацькі традиції наслідували борці за незалежність України – Армія Української Народної Республіки та Українська повстанська армія.

Президент України Петро Порошенко своїм Указом № 806/2014 встановив 14 жовтня, коли святкується Покрова Пресвятої Богородиці, новим державним святом – Днем захисника України – з метою вшанування мужності та героїзму захисників незалежності і територіальної цілісності України, військових традицій і звитяг Українського народу, сприяння дальшому зміцнен-

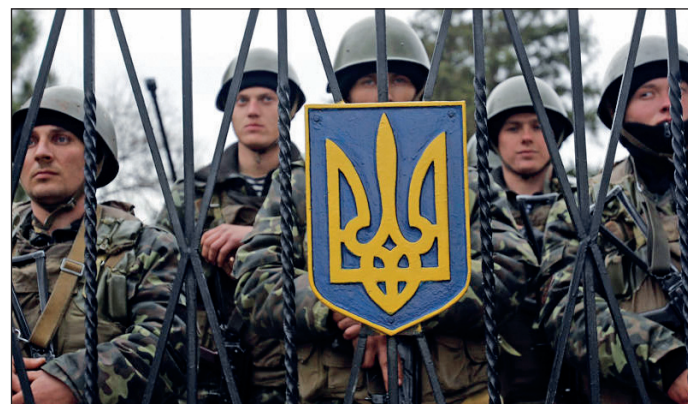
ню патріотичного духу у суспільстві та на підтримку ініціатив громадськості.

Цим же указом було скасовано Указ Президента України Леоніда Кучми 1999 року, яким встановлювалося свято – День захисника Вітчизни,

що відзначалося щорічно 23 лютого.

Отже, Україна відмовилася від ще одного радянського рудимента, повернувши собі чудову героїчну традицію.

Євген БУКЕТ

Музою озброєні

Світлана СОКОЛОВА

У ці дні анонсовано новий Міжнародний фестиваль-конкурс військово-патріотичної пісні.

Започаткували його благодійний фонд «Мистецька скарбниця» спільно з Міністерством оборони та Міністерством культури.

Презентували захід в День захисника України, Покрови Пресвятої Богородиці та українського козацтва на прес-конференції в Києві в УКРИНФОРМі. Виступили засновники фестивалю Тетяна Логуш, президент фонду «Мистецька скарбниця», та Юрій Логуш, президент Київської школи економіки; Олексій Сергієнко, начальник від-

ділу гуманітарної політики Департаменту соціальної та гуманітарної політики Міністерства оборони України та інші.

Виступаючі підкреслили – українське військо славиться талантами, що говорить про невичерпний потенціал для створення військово-патріотичних творів. Завдяки фестивалю армія отримає нові пісні.

Олексій Сергієнко наголосив: «Мистецтво у воєнний час актуальне. За сприяння Мінкультури ми організували концерти у фронтовій зоні. Наскільки вони важливі для бійців!»

До участі у фестивалі «Озброєні Музою» залучимо і ансамбль Збройних сил України, і Президентський оркестр... Військові композитори створюють прекрасні музичні твори».

«Я була у зоні АТО. У Слов'янську, Краматорську, Сіверськодонецьку... У шпиталях бачила поранених. І зрозуміла: нам не вистачає гарних військових пісень, які б ми могли співати зараз, потім і завжди. Тому зраділа, коли мене запросили відібрати такі», – сказала співачка Анастасія Приходько.

Тетяна та Юрій Логуші наголосили на демократичному підході до проведення заходу. Стартує він 24 жовтня в столичному Будинку офіцерів концертом із «відкритим мікрофоном» (відомі пісні, знамі артисти, запрошують охочих співати).

Паралельно – відбір у трьох напрямках. А саме: інтернет-голосування, що усуне можливість корупції, за результатом роботи регіональних

команд та надсилання дисків та записів своїх пісень на пошту на сайті. Тури в регіонах перейдуть півфіналом до Києва. До фіналу, можливо, потраплять 100 пісень. І нарешті гала-концерт із відомими співаками! SMS-голосування у фіналі від людей у залі. Можливо, буде й журі.

У номінаціях і рок-музика, і поп, авторська, бардівська... Так би мовити, все що існує, можна надіслати на розгляд. Немає і вікових обмежень.

«Ви можете писати на офіційну сторінку й давати пропозиції. Але діє чітке правило: на конкурс приймаються виключно авторські твори», – сказала Тетяна Логуш.

Благородну справу започаткували ентузіасти. Приєднується!

редактор
Антон ФІЛАТОВ

КІНО

У КІНОТЕАТРАХ ІЗ 16 ЖОВТНЯ

Усі прем'єри цього тижня об'єднують відчуття розбитих надій. Нова картина Вуді Алена розчарувала навіть найзавзятіших його шанувальників. Другий за рік байопік про Ів Сен-Лорана не компенсував шкоду, яку наніс образу легендарного модельєра попередній фільм. А «Суддя» вкотре довів, що Роберт Дауні молодший остаточно загруз у своїх коміксових образах, і грати земних драматичних персонажів йому вже важкувато.

Магія місячного сяйва

Фільм переносить глядача на початок ХХ століття, коли увесь цивілізований світ вірив у містику та спиритуалізм. У довіру до однієї аристократичної родини втерлася молода дівчина, яка назвала себе досвідченим спиритуалістом. Аби викрити можливого шахрая, на Лазурне узбережжя, де проживала родина аристократів, прибуває британський слідчий. Та під час розслідування він закохується у красуню-містика.

Святий Лоран. Страсті великого кутюр'є

Коли дім мод Ів Сен-Лорана досяг свого апогею, сам дизайнер пірнув у п'янку атмосферу перемоги та водночас відчаю. Він починає шукати натхнення на вуличках Маракеша, на полотнах Енді Уорхола та в книжках Марселя Пруста. Та чи допоможуть вони йому відшукати відповіді на всі запитання, що так його непокоять. Творчі пошуки модельєра подаються у стрічці немов портрет усієї епохи 60-х.

Суддя

Успішний адвокат, який ніколи не програвав, приїздить у рідне провінційне містечко на похорон своєї матері. Це стає приводом зустрітися з батьком, який не спілкувався з сином протягом багатьох років. Опинившись у рідному місті, адвокат дізнається, що його батька звинувачують у вбивстві. Це змушує протагоніста виступити на його захист. Під час слідства головному героєві доведеться вивідати багато таємниць із сімейного життя.

Антон ФІЛАТОВ

Розпочався XI мандрівний фестиваль Docudays UA. У найближчі три місяці він об'їде більше двохсот міст України.

У рамках фестивалю показуватимуться документальні фільми про права людини. За словами директора Docudays UA Геннадія Кофмана, усі ці стрічки стануть своєрідними дипломатами у відновленні діалогу між регіонами України. Про те, які картини можна побачити в рамках фестивалю, а також про те, як на них реагують спецслужби, розповідає пан Геннадій.

– Які стрічки показуватимуться в рамках кінофестивалю?

– Із 72 фільмів, що демонструвалися на цьогорічному Docudays UA, більше 30 можна буде побачити в рамках подорожнього фестивалю. Зокрема на Сході та на Півдні ми будемо якомога частіше показувати стрічку «Путінські ігри» (вона викриває корупційний бік Олімпіади в Сочі та наразі заборонена у Росії. – Авт.). А в Криму демонструвати її ми боїмося, аби просто не накликати лиха.

Кінодипломатія

DOCU DAYS UA

ПЕРЕМАГАЙ ЩОДНЯ!

– Які ж стрічки демонструватимуться в рамках фестивалю в Криму?

– Для цього глядач ми намагалися відібрати не надто гострі стрічки, адже важливо не злякати його. Фільми, що показуються у рамках спецпрограми «Республіка Крим», ми не афішуємо, щоб не привертати непотрібної уваги «злих сил».

– Які міста мандрівний фестиваль відвідає найближчим часом?

– Уся програма показів розписана на сайті. На щастя, нам вдалося організувати покази у Луганській області. Вони проходять фактично у польових умовах.

На нашу думку, кіно має стати дипломатом у відновленні діалогу з регіонами, в яких триває війна.

– Під час проведення муніципального подорожнього фестивалю СБУ вимагала у Вас певні стрічки для попереднього перегляду. Яка реакція спецслужб на ваш фестиваль в цьому році?

– Торік був великий терор через альманах «Відкритий доступ», у якому йшлося про Межигір'я. Крім того, ще до початку Майдану у наших спецслужбах спостерігалася агресія на все, що пов'язане з

поняттям «Європейський вибір». Наприклад, абсолютно аполітичний альманах «Поза Євро» викликав агресію спецслужб лише своєю назвою.

Минулий уряд ще задовго до Майдану дуже агресивно сприймав проєвропейські настрої. А цього року подібні проблеми просто зникли. Більше того, з певними адміністраціями нам вдається вести діалог.

– Чи будуть стрічки мандрівного фестивалю показуватися у тюрмах, школах, вишах?

– Обов'язково. В Україні дуже мало кінотеатрів. Тож ми вимушені шукати альтернативні місця, де б можна було зібрати людей і показати фільми. А показуючи фільми у закладах пенітенціарної системи, ми несемо ще й виховні меседжі.

– Знаю, що цього року будуть організовуватися стаціонарні майданчики для показу стрічок Docudays UA.

– Так, ми починаємо відкривати кіноклуби, в яких показуватимуться фільми нашого фестивалю. Наразі відкривається одразу тридцять таких кіноклубів у найбільших містах України. Наступного року їх буде вже 50.

Нова географія кіно

Параноїдальне командування наших північних сусідів останніми днями зменшило збройний пресинг на східні області України.

«Втихомирюються...», – зраділи більш наївні. «Змінюють стратегію», – зрозуміли більш завбачливі. Перемежувати військовий наступ культурним – давня російська традиція. Тож залпи «Градів» замінив не менш загрозливий прокат стрічки Микити Міхалкова «Сонячний удар».

Фільм знято за мотивами як однойменного оповідання Івана Буніна, так і його твору «Окаянні дні». Лейтмотив картини – розпад великої імперії. Росія йде на дно, наче «Титанік», що зіштовхнувся з айсбергом холоднокрової ре-

волюції 1917 року. «Таку країну занапастили...», – зітхають персонажі стрічки.

Симптоматично, що сам Міхалков поспішив приїхати у Сімферополь, аби презентувати картину на окупованій території. У цьому вчинку кремлівського кон'юнктуриста відчувається вказівка зверху.

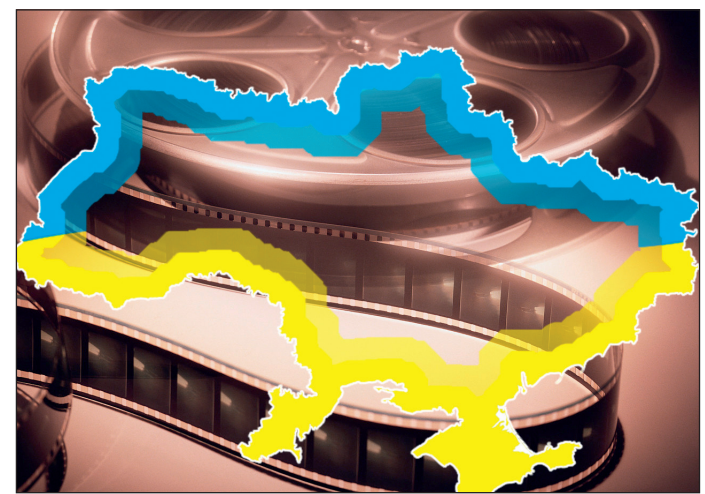
Крім того, Міхалков вирізав із «Сонячного удару» сцени, які були зняті в Одесі. «Через події у травні цього року», – пояснює він. Це вкотре доводить, що художні якості його фільмів легко підлаштовуються під ідеологічні. Якщо б режисер займався насамперед мистецтвом, то викинути той чи інший епізод із фільму міг би, керуючись виключно художніми потребами.

Вчинок Міхалкова – тенденційний. Україна протягом

останнього півріччя почала зникати з багатьох російських картин. А вже перестали знімати російські телефільми, в яких наші міста «гнали ролі» російських провінцій. Таким

чином ми сьогодні окреслюємо власну кінематографічну географію, яка перебуває вже за кордоном російського кіно.

Веніамін КІНЧУК

сторінка андрія куркова

P.S.

...Звичайно, без участі державних структур такі рішення не ухвалюються. Може нарешті чиновники замисляться більш серйозно і над створенням ще однієї маленької і недорогій структури, яка займалася б просуванням української літератури за кордоном?! В усіх країнах такі структури є, але називаються вони по-різному. У деяких – це Національний інститут книги, у Франції – Національний центр книги тощо.

Мені, як і іншим письменникам і видавцям, не так важливо, як ця структура буде називатися. Важливо, щоб вона існувала і працювала. І тут мова йде всього про один офіс і 3–4 працівників, які знаються і на видавничій роботі, і на літературному процесі нашої країни, і на механізмах світового книжкового ринку.

Ну, а поки такої структури немає, українська література і сама просувається в інші країни. Уже почалася підготовка до II Фестивалю української літератури в Австрії та Німеччині з центром в Інсбруку. Він відбудеться восени 2015 року та, щонайменше, змусить говорити про українську літературу жителів Австрії та Південної Німеччини, де заплановано проводити зустрічі. На цьому ж фестивалі відбудеться прем'єра німецького видання роману Марії Матіос «Черевички Божої Матері».

Але, думаючи про закордонні книжкові виставки і фестивалі, ми не повинні забувати про літературне життя в рідній країні. Україні зараз, як ніколи раніше, бракує культурних подій, не вистачає обласних і навіть районних свят книги, днів української літератури.

Література збагачує не тільки культурне життя, але й запас слів кожної окремо взятої людини. Література гуманізує суспільство і вчить людей навіть під час конфліктів послугоуватися словами, а не руками. Література знижує рівень агресії в суспільстві і підвищує рівень романтики. Тому недоцінювати вплив книжок на суспільство не варто!

Європейське свято книги

Андрій КУРКОВ

Ось і завершився цьогорічний Франкфуртський міжнародний книжковий ярмарок. Завершився на хорошій, оптимістичній ноті.

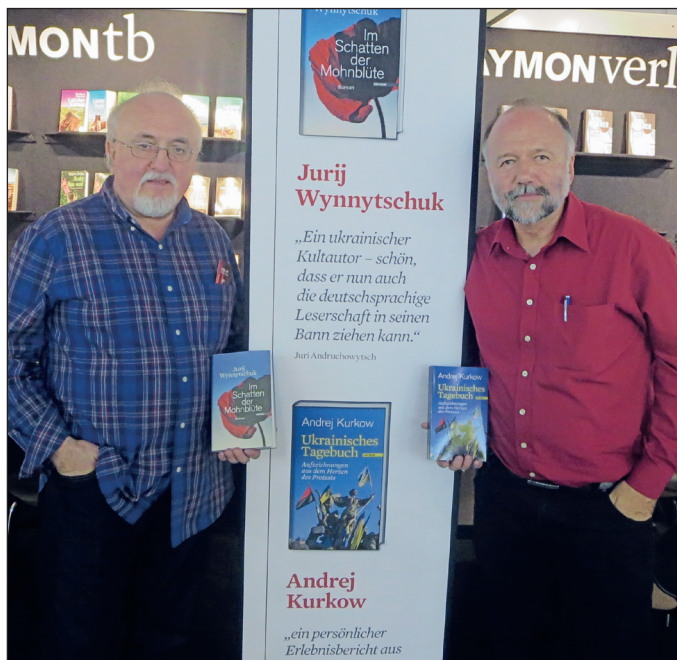
Більше трьохсот тисяч відвідувачів, тисячі видавництв з усього світу. Премії вручені, інтерв'ю з письменниками та видавцями записані і вже в ефірі і в газетах, десятки тисяч візитних карток видавців, агентів і книгопродавців перейшли з рук у руки. Тепер заскриплять далі механізми світового книжкового ринку, зашурхотять сторінками книг літературні скаути, що вишукують серед поки невідомих письменників майбутніх геніїв, яких можна було б уже зараз рекомендувати в серйозні видавництва.

Серед хороших новин, що стосуються української літератури, можна назвати прем'єру німецькомовного видання роману Юрка Винничука «Танго смерті» і перший масовий покетбук німецького видання роману Марії Матіос «Солодка Даруся».

Роман Юрія Винничука німецькою вийшов під назвою «У тіні маків». Іноді письменникам доводиться змиритися з перейменуванням їхніх творів, адже в кожній країні своя культура назв. У Німеччині та інших німецькомовних країнах слово «смерть» традиційно присутнє в назвах детективів і тому, зберігши українську назву, видавець ризикував «відправити» книгу не тому читачеві. А це загрожує неприємностями як видавцеві, так і автору. Любителі детективів часто не читають літературу інших жанрів, а читачі серйозної прози уникають купувати книги, у назвах яких є слово «смерть», вважаючи їх легким читвом – детективами.

Юрко Винничук представив свій роман не лише в залах експоцентру, а й в Академії євангелістів – красивому старовинному будинку в самому центрі міста, де раніше розташовувалася монастирська бібліотека, і просто на вокзалі.

Усі ці дні літературою жило не лише 9 величезних двоповерхових залів експоцентру зі

своїм внутрішнім автобусним маршрутом, а й ціле місто. А особливо – Франкфуртський головний вокзал. До вже давно працюючих тут двох великих книгарень додали на час ярмарку ще одну – просто в центральному холі – і весь вокзал обвішали плакатами з анонсами виступів письменників. Щодня в різних його приміщеннях виступало до десяти авторів з презентаціями нових книжок.

Усі заходи були для публіки безкоштовними. Як і належить на вокзалі, на зустрічі з письменниками потрапляли і транзитні пасажери, які очікували свого потяга. Приїжджали, щоправда, і читачі з міста та з інших міст, щоб послухати свого улюбленого автора.

Презентація Юрка Винничука привернула увагу не тільки німців. Заради цього приїхали до Франкфурта і кілька колишніх жителів України. Дівчина, яка переїхала до Німеччини з Одеси, купила німецьке видання і попросила автограф для себе, а не для якогось знайомого німця. Так ось відбувається своєрідна культурна інтеграція наших освічених людей у німецьке суспільство. У результаті вони можуть і українську літературу читати німецькою. Утім, я впевнений, що якби на вокзалі на момент презентації продавалися україномовні книги Винничука, вона купила б видання рідною мовою письменника.

Повертаючись думками до Франкфуртського ярмарку, я згадую цифру, яка на мить позбавила мене слів, – на ярмарку було представлено 118 тисяч нових книжок! Це навіть не море, а океан літератури, який нікому не під силу «перепливати», освоїти.

Кожне видавництво їде до Франкфурта з надією бути поміченим, з надією, що його книгами та авторами зацікавляться видавці інших країн. І тут, звичайно, виникає традиційне змагання, під час якого видавництво може звернути на себе більше уваги своїм стендом або особливим дизайном. Видавництво «Магеллан» привезло з собою на ярмарок холодильник для вина з прозорими дверима й останні свої книги розмістило в ньому! Звичайно, у холодильник можуть зберігатися тільки найсвіжіші видання!

Більшість видавництв, однак, заманувала колег з інших країн і агентів закритими вечірками і фуршеттами.

Українського державного книжкового стенду цього року не було, але жалкувати з цього приводу не варто. Зробити нормальний стенд нам поки не по кишені. Але українські видавці були присутні, працювали, шукали нові контакти і, втомившись, збиралися посидіти і відпочити біля стенда видавництва «Ніка-центр». Успіх серед іноземних колег мав і стенд «Видавництва Старого Лева». Це львівське видавництво вони знають завдяки здобутій ним у Болоньї премії за крашу дитячу книгу.

Почесним гостем на франкфуртському літературному святі цього року була Фінляндія. І хоч ярмарок уже закrywся, але власники книгарень з усієї Німеччини не поспішають прибирати з вітрин своїх магазинів видання фінських письменників. Ще щонайменше з місяць фінська література буде викликати живий інтерес у читачів із Німеччини. На цій хвилі в перекладах німецькою з'явилися книжки двох десятків молодих фінських письменників. Це теж чималий успіх Фінляндії, яка досить довго боролася за право бути почесним гостем ярмарку.

Згадалося мені, як керівництво Франкфуртського ярмарку звернулося 2005 року до України і запропонувало їй стати почесним гостем літературного свята на наступні два роки. На жаль, на цю пропозицію тоді ніхто конкретно не відповів. Але коли-небудь прийде і наша черга. Коли ми будемо готові.

Власне, кожне видання українського автора німецькою мовою – це і є дорога до статусу почесного гостя ярмарку. І чим більше буде перекладено і видано наших книг у Німеччині, Австрії та Швейцарії, тим коротшою вона буде.

Фотознімки автора

редактор
Людмила ЧЕЧЕЛЬ

КНИГОЗБІРНЯ

■ КИЇВ

До 19 жовтня Музей книги і друкарства України проводить V щорічний фестиваль української дитячої книги «Азбукове Королівство Магів і Янголів», присвячений героїзму та зв'язі українських воїнів. 17 жовтня Іван Малкович презентує нові книжки видавництва «А-ба-ба-га-ла-ма-га», а Сашко Дерманський — книгу «Чудове Чудовисько і Погане Поганисько».

Цього ж дня літературний клуб «Букмоль» влаштує інтерактивне читання книги «Біля ковчега о восьмій» — іронічної, дотепної і водночас зворушливої філософської повісті про дружбу, чесність та справжню любов.

«Біля ковчега о восьмій» — це перший прозовий текст німецького драматурга Ульріха Хуба, в якому автор намагається зрозумілою для дитини мовою говорити про доволі складні (і дуже актуальні) філософські проблеми.

■ УКРАЇНА

У Національному центрі народної культури «Музей Івана Гончара» презентували фундаментальні видання з української дерев'яної сакральної архітектури: «Дерев'яна монументальна архітектура Лівобережної України» Стефана Таранушенка та «Українські дерев'яні церкви» Михайла Драгана.

У книзі Таранушенка — більше 1000 унікальних фотознімків, які ілюструють понад 180 пам'яток української дерев'яної архітектури (з них збережено 15).

Видання свідчить про самотність дерев'яної архітектури, наявність будівничих шкіл та високого рівня естетики майстрів Лівобережної України.

Перевидання фундаментального двотомника Михайла Драгана «Українські дерев'яні церкви» здійснено вперше від 1937 року з доповненнями та усуненням неточностей першого видання.

У ній міститься 150 унікальних знімків дерев'яних церков Галичини. Більшість ілюстрацій подано з оригінальних світлин, що зберігаються в архіві М. Драгана в Національному музеї у Львові імені Андрея Шептицького.

Видавці сподіваються, що ці книги викличуть суспільний резонанс і допоможуть зберегти ту невелику частину дерев'яних храмів, які й донині прикрашають українські ландшафти.

«Оksamитовий» аукціон

Людмила ЧЕЧЕЛЬ

Напередодні Покрови відбулася презентація ювілейного випуску журналу «Оksamит», присвяченого війнам АТО.

Журнал «Оksamит», якому виповнився рік, виходить у світ українською та англійською мовами, — розповідає Тамара Маркелова, шеф-редактор журналу. — Ми чесно, шляхетно, неупереджено висвітлюємо події життя країни.

Метою заходу було об'єднати зусилля громадських та культурних діячів, дипломатів, політиків, представників бізнесу та засобів масової інформації довкола надважливої справи сьогодення — допомогти війнам АТО.

Серед присутніх переважали відомі українські письменники, художники, підприємці. Тамара Маркелова представила присутнім героїв ювілейного номера журналу «Оksamит».

Серед них — відомий український письменник, літературознавець, громадський діяч, лауреат Шевченківської премії Михайло Слабошпицький. «Це велика і добра справа, яку ви започаткували», — висловив свою думку письменник. Цікаве інтерв'ю з Михайлом

Слабошпицьким «Україна надто велика цінність, щоб ми її довірили політикам» — на сторінках ювілейного випуску журналу.

Народна майстриня, лялькарка Марина Шикалова з Чернігівщини, героїня номера й гостя презентації, представила свої роботи на благодійний аукціон.

«Я завжди пишалася тим, що українка. Я люблю свою Україну. Тепер ось і син став

на захист своєї Батьківщини, бо йому не байдужа доля країни», — говорить майстриня.

Долучилася до святкування річниці журналу «Оksamит» і Тетяна Федорова, майстер етнографічної та авторської колекційної ляльки.

Гості із задоволенням гортали сторінки журналу, ділилися думками, говорили про наболіле.

Новопризначений головний редактор Жанна Куява, відо-

ма українська письменниця, журналістка, хвилювалася по-особливому. Вона дуже хоче, аби видання стало популярним, упізнаваним і необхідним в Україні часописом.

— Ми пишемо для тих і про тих, хто по-справжньому любить Україну і вважає себе європейцем, — говорить Жанна Куява.

У програмі заходу була чудова концертна програма. Також залишив небайдужим кожного присутнього показ колекції одягу українського дизайнера Тетяни Долубекової.

На благодійному аукціоні швидко розходилися книжки українських письменників, вироби народних майстрів. Усі виручені кошти будуть спрямовані на придбання необхідних медпрепаратів для воїнів добровольчого батальйону «Свята Марія».

Фото авторки

Поезія у форматі Євробачення

Поети з півтора десятка країн візьмуть участь у новому престижному міжнародному фестивалі Terra poetica.

Заходи у рамках форуму, що патронує Міністерство культури, відбуватимуться з 19 до

25 жовтня не тільки у столиці України, а й у Житомирі та Рівненській області. До України прийдуть гості з Великої Британії, Німеччини, Франції, Польщі, Італії, Швейцарії, долучаться також бразильці, японці, американці.

Програма складатиметься з міжнародного конкурсу поезії, читання Тараса Шевченка різними мовами світу, майстер-класів митців, концертів вітчизняних співаків. На меті фестивалю — розкриття модернових тенденцій української й світової літератури у контексті євроінтеграції, висвітлення сучасного літературного процесу як діалогу культур.

Офіційне відкриття відбудеться 20 жовтня у Національному академічному театрі імені Івана Франка, перед цим поети читатимуть твори англійською й українською мовами у скверіку біля театру. Півфінали конкурсу відбуватимуться 21–22 жовтня у волинських замках — Дубненському та Ост-

розькому. 23 жовтня читання і майстер-класи очікують на житомирських любителів поезії — у Музеї космонавтики і на підвісному мосту через річку Теретів.

24 жовтня фестиваль повертається до столиці: зранку — читання на території Михайлівського Золотоверхого собору, після обіду — в університеті імені Грінченка, ввечері — урочисте закриття в Дипломатичній академії МЗС України.

Організатор форуму — Леся Мудрак, режисер — Сергій Архипчук, голова журі — Дмитро Дроздовський.

Щотижневик «Культура і життя» виступив інформаційним спонсором фестивалю.

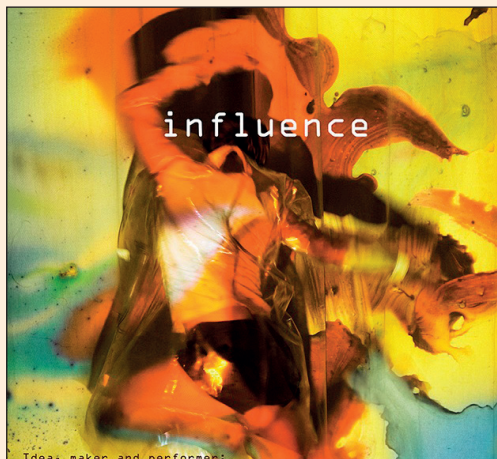
Сергій БАХІН

Головний редактор
журналу «Український театр»
Надія СОКОЛЕНКО

театр

■ КИЇВ

24, 25 та 29 жовтня в Центрі Курбаса та в галереї G13 українсько-нідерландський проект Mite Wave Ukraine презентуватиме виставу «Influence – Вплив» про вплив навколишнього світу на людину.

На створення вистави авторів надихнули події в Україні зими – літа 2014 року. До проекту долучилися перформер і режисер Анастасія Любченко (Україна – Нідерланди), аніматор та перформер Наталія Скрябіна (Україна), композитор Тейс Фелперлаан та музикант Мейсван Ванмердам із Нідерландів, а також сучасний український молодий драматург Маріам Агамян.

29 жовтня після вистави у G13 відбудеться також лекція «Сучасний європейський фізичний театр». А перш ніж показати «Influence – Вплив» в Україні, автори вистави зіграли її вже в Амстердамі, а також покажуть п'єсу 19 жовтня у Варшаві.

■ УКРАЇНА

Стали відомі результати драматургічного конкурсу V фестивалю «Тиждень актуальної п'єси», заснованого центром «ТЕКСТ». До журі, яке відбиравало п'єси з-поміж 70 надісланих на конкурс, увійшли Володимир Гориславець, Максим Курочкін, Андрій Май, Кіра Малініна, Антон Романов, Тамара Трунова, Ірина Чужина, Христина Хоменко, Наталія Ворожбит.

Особливо відзначені цим журі п'єси Павла Ар'є «Про смачну і здорову їжу» (Львів – Кельн), Андрія Бондаренка «Літо майже минуло» (Львів), Тетя-

ни Гоцак «Я хочу женитися» (Київ – Хургада), Юлії Гончар «Валдай» (Київ), Олексія Доричевського «Борсуки», (Київ), Тетяни Киценко «Кімната абсолютної тиші» (Київ), Тати Крижанівської «Системний стан» (Харків).

У номінації «коротка п'єса» у шорт-лист конкурсу вийшли Олена Астасьєва (Херсон), Наталія Блок (Херсон), Віталій Ченський (Київ) і Сергій Щученко (Київ).

Надія СОКОЛЕНКО

У Миколаєві завершився VIII театральний фестиваль міжнародного Чорноморського клубу Homo Ludens.

Він тривав на сцені Миколаївського театру російської драми з 3 до 12 жовтня і був присвячений 200-річчю від дня народження Тараса Шевченка. Саме тому основу афіші фестивалю склали вистави за Кобзарем театрів із Миколаєва, Кіровограда, Полтави, Кривого Рогу, Дніпропетровська, Черкас, Хмельницького, Києва. І хоча географія афіші через події в Україні скоротилася, репертуар заходу від цього багато не втратив.

Гран-прі фестивалю цього року отримала вистава «Вели-

кий лях» Черкаського театру імені Тараса Шевченка (режисер – Олександр Дзекун). Інші нагороди розподілилися так: у номінації «За кращий акторський ансамбль» перемогу отримала вистава «Наймичка» Полтавського театру імені М. Гоголя (режисер – Владислав Шевченко); «За кращу

музику» – «Дні Тараса» Миколаївського російського драматичного театру; «За краще пластичне рішення» – «По дорозі в...» за О. Олесем Дніпропетровського театру «Верим!» У номінації «За кращу сценографію та костюми» також відзначили Черкаський театр і його виставу «Великий лях». У номінації «Краща чоловіча роль» безсумнівним переможцем став актор Миколаївського театру Андрій Жила за виконання ролі Тараса в чорному. А от номінація «За кращу жіночу роль» цього року нікому не присуджувалася.

Під час фестивалю, окрім офіційного журі, очолюваного критиком і театрознавцем Василем Неволовим, діяло також і альтернативне журі, до складу якого увійшли театральні журналісти Миколаєва. Альтернативне журі відмовилося від присудження головного

призу, а в номінації «За кращу режисуру» відзначило роботу Олександра Дзекуну «Великий лях». Ще дві нагороди це журі віддало Криворізькому театру «Академія руху». Керівник театру і режисер пластичної вистави «І мертвим, і живим, і ненародженим...» Олександр Бельський був нагороджений дипломом «За образність пластичного рішення», а директор театру Антоніна Бельська – «За краще музичне рішення».

У номінації «За кращу чоловічу роль» за версією альтернативного журі також переміг актор Андрій Жила, а керівник Миколаївського російського драматичного театру Микола Кравченко – постановник п'єси «Дні Тараса» – був відзначений у номінації «За краще художнє оформлення вистави».

Завершувався фестиваль моновиставою Київської академічної майстерні театального мистецтва «Сузір'я» «Прекрасний звір у серці» за поезією та щоденниками Миколи Вінграновського – режисер Олексій Кужельний, виконавець ролі Миколи Вінграновського – міністр культури України Євген Нищук.

На закритті фестивалю саме Євген Нищук виконав почесну місію передачі фінансової допомоги родинам вимушених переселенців зі Сходу – за рішенням організаторів фестивалю на це пішла частина надходжень від продажу квитків.

«Монастир для своїх»

До початку 30 театального сезону Чернігівський молодіжний театр презентував у Києві книгу «Монастир для своїх».

Так в одній зі своїх рецензій цей театр назвала київський критик Анна Липківська. Це видання обсягом понад 400 сторінок представляє незмінний художній керівник театру Геннадій Касьянов у вітальні Музею театального, музичного та кіномистецтва України. Показувалися й уривки відеозаписів вистав Молодіжки.

Основа книги складають сім п'єс, інсценівок, перекладів, котрі свого часу йшли та йдуть і нині на сцені Молодіжного: «Одинадцять сторінок воєнної прози» Бориса Васильєва – найперша вистава театру; «Ювенільне море» Андрія Платонова (інсценівки Геннадія Касьянова); «Лоліта» Е. Олбі за романом Володимира Набокова; «Над

прірвою у житі» Дж. Селінджера зі сценічною транскрипцією Юрка Іздрика; «Вишневий сад» Антона Чехова у перекладі Петра Панча; «Декамерон 1/20» Дж. Боккаччо, інсценівка Алли Пушкіної; унікальний «Український вертеп» під редакцією А. Кисіля та «Мій бідний Марате» Олексія Арбузова у перекладі автора цих рядків.

Видання також містить унікальні світлини з історії театру. А ще до кожної п'єси є перелік імен та прізвищ акторів Молодіжного, задіяних у ролях, та їхні фотографії, теж оригінально представлені.

До речі, книга виглядає дуже сучасно й вишукано, в чорно-білих тонах, немальна пані на прем'єрі. У цьому неабияка заслуга київського дизайнера Андрія Чумаченка.

Людмила ПАРХОМЕНКО

Департамент культури КМДА
Музей театального, музичного та кіномистецтва України

13
ЖОВТНЯ
о 15:00

Творча зустріч

із заслуженим діячем мистецтва України,
директором – художнім керівником,
ЧЕРНІГІВСЬКОГО МОЛОДІЖНОГО ТЕАТРУ
ГЕННАДІЄМ КАСЬЯНОВИМ
у програмі вечора презентація книги
«Монастир для своїх»
та показ уривків із вистав театру

Адреса: м. Київ, вул. Лаврська, 9 корп. 26,
тел.: 280-13-67, 280-18-34
ВХІД ВІЛЬНИЙ

Головний редактор
журналу «Музика»
Ольга ГОЛИНСЬКА

Музика

ДНІПРОПЕТРОВСЬК І ХАРКІВ

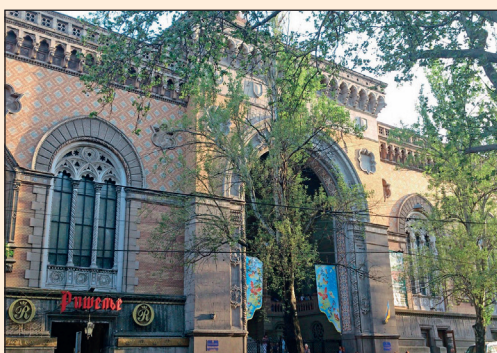
Цими вихідними Олег Скрипка запрошує мешканців центрально-східних мегаполісів країни на програму «Джаз-кабаре». Концертний тур під такою ж назвою, що стартував на початку жовтня у Києві, окрім Дніпропетровська і Харкова має охопити ще три міста – Черкаси, Львів та Одесу.

«Джаз-Кабаре» – це створений Олегом Скрипкою колектив «Забава», до складу якого входять найкращі рок- і джазові солісти-віртуози.

У першому відділенні концерту музиканти запропонують публіці репертуар корифея української естради 1930–1940-х років Богдана Весоловського. Саме ці твори, що вирізняються світлим гумором і витонченістю, увійшли до нового сольного альбому Олега Скрипки під назвою «Жоржина». У другій частині вечора на слухачів чекають найвідоміші хіти «ВВ» – «Весна», «Танці» та інші у найнесподіваніших джазових обробках, а також світові шлягери «Tombe La Neige», «Hotel California».

Організатори туру і сам Олег Скрипка обіцяють неймовірну атмосферу, створену гармонійним поєднанням джазу і року.

ОДЕСА

У неділю Управління культури і туризму Одеської облдержадміністрації пропонує дітям та їхнім батькам відвідати концерт фестивалю «Зірочка», що пройде в рамках абонементу № 9 Одеської обласної філармонії.

Фестивальне дійство триватиме протягом року і охопить п'ять тематичних акцій: «Музичний листопад», «Здравствуй, зимушка-зима!», «Весна іде – весне дорогу!», «Ми вже дорослі!» і «Таланти всіх країн, єднайтесь!» Остання планується як гала-концерт лауреатів міжнародних конкурсів. Як видно із тематики кожного заходу, фестиваль розраховано саме на участь у ньому талановитих дітей і відповідну аудиторію. Автором цього проекту є Олександр Степанов, художній керівник і режисер міжнародних фестивалів, лауреат конкурсу «Людина діла» пам'яті Бориса Дерев'янка.

Участь у недільній імпрезі – «Музичний листопад» – візьмуть переможці осіннього туру телеконкурсу «Дитячий хіт-парад». На присутніх чекає яскраве розважальне шоу, в якому, окрім інших, виступатимуть і веселі клоуни.

Романтизм по-київськи

Богдан ДЕМ'ЯНЕНКО

В останній день «Київ Музик Фесту-2014» у Михайлівському Золотоверхому соборі сталося (не відбулося, а саме сталося) виконання Служби Божої Івана Домарацького.

У концерті звучала музика українського Середньовіччя, класицизму та чудова прем'єра духовного циклу сучасного київського автора Вікторії Польової «Світлі піснеспіви». Співав камерний хор «Київ» під орудою Миколи Гобдича.

Якщо твори інших епох можна було сприйняти, то барокову «котлету по-київськи» проковтнути так і не вдалося. Опус, про який ідеться, зберігся в одному з рукописів зібрання Софійського собору під назвою «Служба Божа Дума». Із рукопису ясно, що це – копія, а не авторський оригінал. На підставі текстологічного аналізу та із застосуванням статистичної перевірки властивостей музичної мови автор цих рядків минулого року дійшов висновку, що названа Служба належить Іванові Домарацькому – композитору, який працював, імовірно, у

Києві при Софійському соборі у 1730–1740-х роках. Це відкриття було оприлюднене на двох наукових конференціях минулої зими. Як виявилось, подібного висновку дійшла й дослідниця із Донецька Ольга Шуміліна, хоча її розвідки із цього приводу досі не відомі.

Вдалося з'ясувати, що Микола Гобдич в інтерпретації спирався саме на висновки Ольги Шуміліної, використавши її розшифровку і редакцію нотного тексту Служби. Остання

обставина особливо важлива, оскільки ця редакція містить ряд помилок системного характеру.

Засмутила і стривожила неохайність у підході до відтворення барокової стилістики. Усе одно, що в котлету по-київськи замість курячого м'яса вклали свиняче. Не можуть у бароковій музиці каданси в урочистих tutti безпідставно ставати тихими! Якщо співає хор tutti, то це має бути гучно, а от ансамбль із трьох

співаків, природно, звучить тихіше. А каданси з мінорними акордами замість мажорних (через помилки у редакції Раїси Шуміліної)? А зайві октави у басів замість виписаних автором унісонів? А елементарна фальш?

Уже не кажу про те, що виконавців мусило бути значно менше – по одній людині на кожну партію. Окрім того, верхні голоси у XVIII столітті вели хлопчики, а не жінки: дитячі голоси значно слабші, прозоріші за жіночі й позбавлені вібрації! Так, у хорі «Київ» немає дітей. Але ж і жіночі голоси можуть співати тихіше й без вібрації, наближаючись до автентичної манери звучання. І якщо Микола Гобдич зумів добитися потрібного ефекту у сопрано, то чому не зміг цього зробити з альтами?

Тому, шановні виконавці, якщо ви беретеся відтворювати старовинну музику, то не робіть цього без підготовки. Ми – слухачі – хочемо чути, як це могло звучати в оригіналі. Щоб досягти цього, зверніться до першоджерел, до науковців за консультацією. Особливо коли йдеться про Українське Бароко, бо ні слухачі, ні, тим паче, вузьке коло фахівців уже не хочуть їсти «романтизм по-київськи».

На фотознімку Микола Гобдич

Репертуарний контраст

IX міжнародний музичний фестиваль «Діалог культур» відкривається концертом Євгенії Басалаєвої.

Виступ відбудеться 21 жовтня і присвячуватиметься українським військовим, котрі постраждали під час бойових дій в АТО.

Концерт пройде у рамках проекту «Елітні вечори камерної музики Євгенії Басалаєвої», що започаткований іще 2001 року. Він являє собою цикл авторських концертів піаністки: виступи проходять у Колонному залі імені Лисенка Національної філармонії України.

На «Вечорах» презентуються і популяризуються твори українських і європейських композиторів, шедеври світового музичного мистецтва. Євгенія Басалаєва сприяє зміцненню міжнародних культурних

зв'язків, формує позитивний імідж України.

До організації концертів долучались дипломатичні й культурні представництва Австрії, Італії, Японії, Росії, Лат-

вії, Литви, Франції, Німеччини, Аргентини, Польщі, у них брали участь зірки європейської сцени, лауреати міжнародних конкурсів, талановита молодь.

Кожен концерт циклу – не лише презентація та естетичне виховання, а й благодійні акції Басалаєвої на підтримку творчої молоді, дитячих будинків, тяжко хворих дітей.

Постійним учасником «Елітних вечорів» разом із авторкою є Київський камерний ансамбль «Контрасти Київ-Класик».

Назвою колективу підкреслюється його репертуарна специфіка, спрямована на виконання творів різних за образно-стильовими ознаками і жанровими напрямками – від класики до сучасності.

Водночас, це й контрасти різних виконавських складів ансамблю. У колективі – лауреати міжнародних конкурсів, заслужені та народні артисти України.

Фотознімок Романа РАТУШНОГО

Музика

■ УКРАЇНА

Українська етномузиколог і співачка Наталія Сербіна не часто балує своїх київських шанувальників концертами, які вдається улаштувати в щільному графіку гастролей, майстер-класів і фольклорних експедицій. Така, як зазвичай, задушевна і тепла зустріч готується у художній галереї «Наш формат» у суботу, 18 жовтня. Наталія Сербіна співатиме «Про небесне та земне» – так називається нова програма, до якої увійшли забрані співачкою на Київщині, Житомирщині та Рівненщині сольні ліричні пісні, псалми та канти під колісну ліру.

■ КИЇВ

Магія людського голосу – у цьому, мабуть, секрет незгасючої популярності акапельних вокальних секстетів. Гурт «Esthetic Voice» – молода формація випускників Національної музичної академії імені Петра Чайковського, професіоналів ансамблевого співу, котрі прагнуть доводити свою любов до му-

зики активною концертною практикою. У вівторок, 21 жовтня в Домі освіти й культури «Майстер Клас» вони покажуть українські народні пісні та хіти популярної музики у джазових аранжуваннях учасників колективу, а також їхні авторські вокальні композиції. Усі зібрані на концерті кошти будуть спрямовані на лікування поранених в АТО бійців.

■ КИЇВ

Цього тижня у Національній філармонії України відкриваються два фестивалі камерної музики. Вже шостий за рахунком Міжнародний «Chamber Art Music» традиційно проведе ансамбль «Київські солісти»: 18 жовтня вони зіграють твори Шостаковича й Бріттена, а 19-го – строкату програму «Музичні мандри» з творів Антоніо Вівальді, Нікколо Паганіні, Генріка Венявського, Йоганна Себастьяна Баха, Франца Шуберта, Петра Чайковського, Євгена Станковича.

А у четвер, 23 жовтня планується перший концерт фестивалю італійського музичного бароко в Україні. Посольство Італійської Республіки та Італійський інститут культури привезуть до Києва ансамбль автентичної старовинної музики «Accademia Bizantina», солісти якого зіграють тріо-сонати Арканджело Кореллі, Антоніо Вівальді та П'єтро Антоніо Локателлі.

Юлія ПАЛЬЦЕВИЧ

Один із заключних концертів «Київ Музик Фесту» поєднав сучасну академічну та естрадну музику, джаз, фолк і рок.

Іван Тараненко, Ніна Матвієнко, Іларія, сестри Тельнюк, Артем Семенов... Дивно і водночас цікаво було побачити у календарі фестивалю академічної музики концерт із такою різношерстою програмою.

Однак ця імпреза в Будинку звукозапису НРКУ стала чи не найбільшим в історії фестивалю «кроком назустріч» (такою була її назва) іншим музичним світам, що існують поруч зі світом академічного мистецтва.

Іван Тараненко, для якого джаз-ф'южн є одним з основних напрямків творчості, поряд із фрагментами аудіоальбому «Майстер снів» на вірші Валентини Давиденко, презентованого ще 2012 року, показав ф'южн обробки українських народних пісень, частину з яких виконали Ніна Матвієнко, Іларія і сам

Фестивальний епілог

Фото Артема Андрющенка

автор у супроводі Академічного оркестру народної та популярної музики НРКУ. Брендний голос Ніни Матвієнко, енергія молодої крові у вокалі Іларії, вишукане плетіння оркестрових голосів партитури Тараненка – усю цю розкіш публіка гідно оцінила, але багато хто волів би

почути її у ретельніше вивіреному студійному записі на CD.

Шанувальники співаної української поезії щиро зраділи новій зустрічі з відомим вокальним дуєтом «ТЕЛЬНЮК: Сестри». І артистки порадували стильним виступом: вони виконали композиції на вірші Оксани За-

бужко, Тараса Шевченка й свого батька Станіслава Тельнюка. Трьох віолончелей, двох голосів і звукорежисера за пультом вистачило, аби досягти максимально дієвого ефекту – подати слово, пережити, відчуте, яке зачіпає, збуджуючи емоції та думки.

Фіналіст шоу «Україна має талант» Артем Семенов представив вельми неординарну програму «Між пеклом і раєм», складену із кавер-версій окремих фрагментів Реквіємів Моцарта, Верді, Сен-Санса та Високої меси Баха.

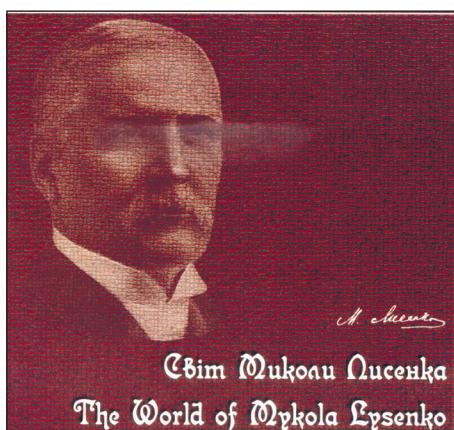
Колишня травесті-діва Урсула нині керує власним камерним театром-хором «GALLART» (до речі, він – професійний хормейстер із консерваторської освіти). Семенов цього вечора проявив себе не лише як талановитий співак і шоумен, а й майстерний інтерпретатор класики.

На фотознімку Іван Тараненко й Іларія

Класика... і мультимедіа

У рамках «Київ Музик Фесту» й на прес-конференції були представлені нові аудіовізуальні видання: п'ять симфоній Бориса Лятошинського та «Світ Миколи Лисенка».

Відрядно, що в наш непростий час Міністерство культури України долучилося до такої важливої справи, як популяризація вітчизняної класичної спадщини, розробивши програму підтримки аудіовізуальних видань із творами національного мистецтва. За цією програмою уже вийшли компакт-диски з музикою Євгена Станковича. І ось поціновувачі академічної музики отримали фантастичний подарунок – усі 5 симфоній Бориса Лятошинського (продюсер звукозапису – Олександр Горностай). Це насправді подарунок, бо комплект із чотирьох дисків розсилатиметься по школах і бібліотеках безкоштовно.

Світ Миколи Лисенка
The World of Mykola Lysenko

Велику творчу роль у цій масштабній державній справі відіграв художній керівник і головний диригент Національного заслуженого академічного симфонічного оркестру України Володимир Сіренко. Спочатку він зі своїм колективом виконав усі симфонії Лятошинського в філармонійних концертах, а потім здійснив їхній запис у Концертній студії НРКУ в грудні 2013 року. Особливо варто відзначити якісну, фахову роботу звукоінженера Михайла Дідковського. Це перший в Україні проект такого плану.

Цінною частиною проекту є тексти статей і досліджень доктора мистецтвознавства, професора Маріанни Копиці.

Комплект має гарне художнє оформлення, у якому використані картини Валерія Франчука.

Автор ідеї і керівник випуску мультимедійних дисків «Світ Миколи Лисенка» Ольга Кононенко розповіла, що видання готувалось разом із доктором етномузикології, співавтором англо- й україномовного друкованого видання «Світ Миколи Лисенка» Тарасом Філенком. Збірка вміщує два CD (фортепіанні твори, камерну і симфонічну музику) та DVD із мультимедійною презентацією.

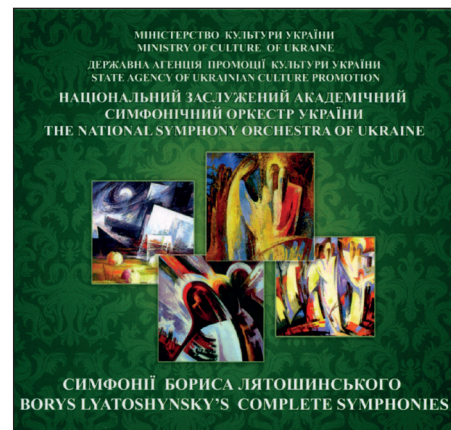
Безцінними для слухачів є надані Національною радіокомпанією України найкращі фондові записи творів Миколи Лисенка у виконанні видатних артистів – Вадима Червова, Олексія Горохова, Віталія Сечкіна та інших. Постаць Миколи Лисенка представлена у листуванні, унікальних фотодокументах, спогадах сучасників.

Величезну архівну роботу провів Тарас Філенко, але слід відзначити його співавторку, відому українську дослідницю, доктора мистецтвознавства Тамару Булат, яка багато років присвятила вивченню творчості Миколи Лисенка.

У науковій цінності, звуковій якості цього видання – велика частка роботи літературного редактора Ольги Крекотень і музичних редакторів Миколи Аммосова та Олени Степанюк. Важливу роль у подачі багатющого змісту матеріалів відіграє комп'ютерний і поліграфічний дизайн Руслана Коломійця та Олександра Хом'яка.

Хочеться вірити, що ця програма аудіовізуальних видань матиме продовження, – твори української музичної класики повинні поширюватися світом, «бо ми того варти».

Галина СТЕПАНЧЕНКО

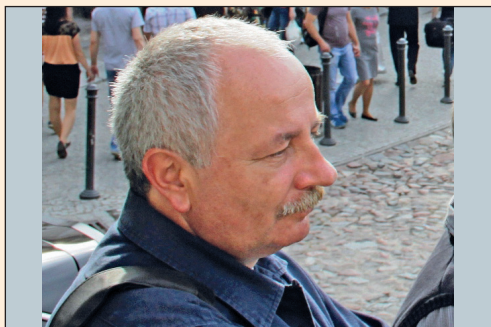

Головний редактор
журналу «Пам'ятки України»
Леся БОГОСЛОВ

сторінки історії

■ ПОЛЬЩА

Днями польський журналіст Анджей Клімчак надіслав своєму українському колезі Сергієві Шевченку інформацію як продовження їхнього діалогу, започаткованого в середині вересня на польсько-українському форумі в містечку Казімеж-Дольні.

Там, до слова, працівники преси двох сусідніх країн разом із міжнародними медіа-експертами обговорювали шляхи творчої співпраці й підготували спільне звернення до Європейської федерації журналістів. Колеги засудили використання московським Кремлем новоявленої зброї, потрібної йому для інформаційного забезпечення й підтримки агресії. Ця зброя – російські ЗМІ, котрі, «ігноруючи професійні стандарти, не лише маніпулюють фактами, але й вигадують новини, які спотворюють реальність», – заявили учасники форуму. Звернення це – і важливе, і своєчасне. Бо ж не можна погодитися з тим, що з'їзд федерації журналістів, запланований на листопад цього року, відбудеться в... Москві – столиці держави-агресора!

■ УКРАЇНА

У Польщі гості з України презентували також новий фотоальбом «Майдан гідності» – спецвипуск альманаху «Київський журналіст». Його автор-упорядник С. Шевченко розповів про роботу українських і зарубіжних колег, які висвітлювали героїчні події в центрі Києва.

Та журналісти – народ особливий. Регламент офіційного заходу, як правило, не зупиняє процес обговорення, а стимулює до дальшого, більш предметного спілкування. Так і цього разу пан Клімчак, відомий публіцист, українознавець, відчув у Сергієві споріднену душу – і не помилився. Киянин відкрив йому ще один власний творчий інтерес – тему політичних репресій в СРСР. Вона є провідною в його новій книжці публіцистики «Соловецький реквієм», що побачила світ напередодні буремних подій на Майдані. Як соціально значущу літературу, цю збірку видано за державною програмою «Українська книга» 2013 року.

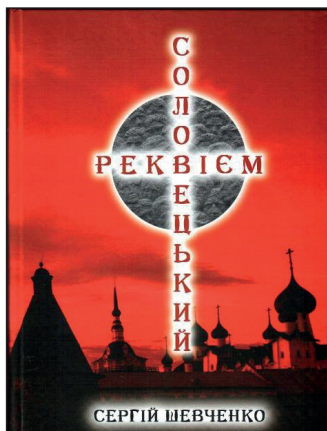
Приємною несподіванкою для всіх, хто цінує творчість і наполегливу дослідницьку працю С. Шевченка, стала звістка про те, що секретаріат Національної спілки журналістів України висунув його кандидатуру на здобуття Шевченківської премії 2015 року за згадану вище книгу публіцистики.

Переяславське відкриття

Олена МЕХ

Для мене стали відкриттям факти, що ніколи за життя моїх рідних по батьковій лінії не обговорювалися в сім'ї.

Лише бережливе ставлення до старих документів і світлин, зокрема й до фотонегативів, виконаних ще на початку ХХ століття, і до унікальної родинної бібліотеки мого прадіда, Володимира Андрійовича Чубука-Подільського, дало матеріал для краєзнавчого дослідження Сергія Шевченка про долю справжнього українського патріота.

Книжка публіцистики «Соловецький реквієм», по-перше, підсумувала тривалий етап дослідження історичних фактів у долі українського народу, його кращих синів та дочок, і, по-друге – вмістила найновіші творчі знахідки автора. Серед них і «Переяславське відкриття» – публікацію, що безпосередньо стосується мого роду.

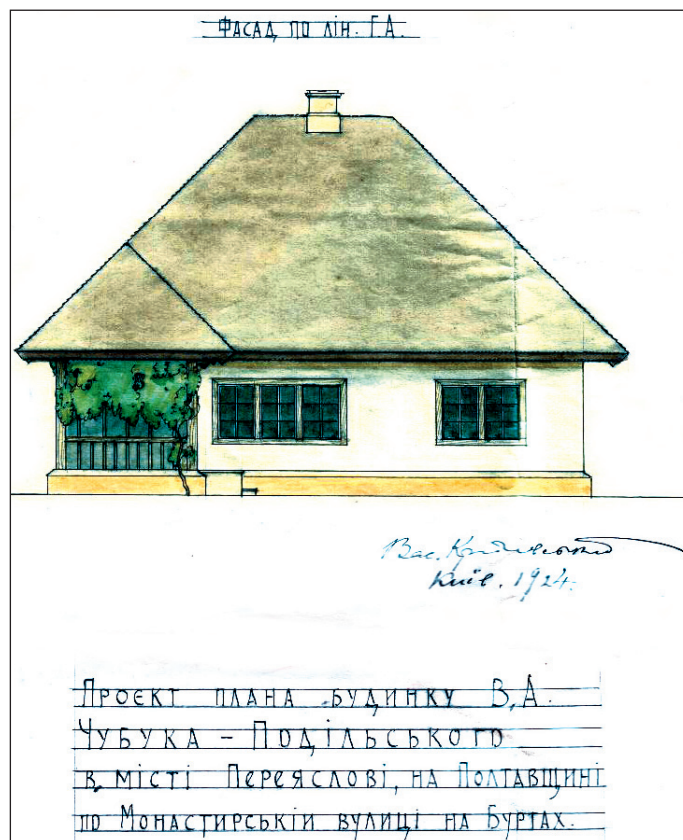
У 20-ті роки минулого століття Володимир Андрійович обіймав солідну посаду в ака-

демічному Інституті Тараса Шевченка. Але, як це нерідко бувало в лихі ленінсько-сталінські часи, на інтелегентну людину хтось доніс чекістам. Мовляв, «син куркуля» проводить антирадянську агітацію. А він просто співчував селянам – землякам з Андрушів, які після страхітливого Голодомору, влаштованого в Україні більшовицьким Кремлем, і далі потерпали через варварську політику колективізації.

Жодної «провини» за собою В. Чубук-Подільський не визнав, але все-таки мусив залишити Київ: «антирадянщика» разом із сім'єю виселили з квартири в центрі міста – і поїхав Володимир Андрійович під Переяслав, на родовий хутір Чубуки. Єдину доньку «колишнього самостійника», мою бабусю Ксенію Володимирівну, також покарали відрахуванням із третього курсу медичного інституту...

Згодом Володимир Андрійович оселився в Переяславі на вулиці Монастирській (нині вулиця Г. Сковороди в середмісті) і проживав у власному будинку, спорудженому за проектом добре йому знайомого київського архітектора Василя Кричевського.

Кричевський, попри гоніння й більшовицький політичний терор, на щастя, не загинув у жорнах репресій і в 1930-ті став одним із архітекторів літературно-меморіального музею Тараса Шевченка в Каневі. Щоправда, в проект споруди на Тарасовій горі зодчим на вимогу «партійних комісарів» доводилося вносити всілякі «ідеологічно правильні» зміни. А от будинок у Переяславі (вул. Сковороди,

24) зберігся майже в запроєктованому вигляді. Останні три десятиліття він належить мені на правах спадщини від другої його власниці – Ксенії Володимирівни.

У книжці Миколи Махінчука, відомого журналіста й дослідника життєвого шляху Героя України Михайла Сікорського, «Переяславський скарб» детально описано, як Володимир Андрійович Чубук-Подільський передав до переяславського музею родову сімейну реліквію – Литовський статут, що є унікальною історичною пам'яткою права. Нею володів ще його прапрадід, сотник Трахтемирівської сотні Переяслав-

ського полку Григорій Чубук-Подільський.

Цю пригоду я знала ще з дитинства, не раз ходила з батьками до музею, де під склом вітрини зберігався цінний дар мого прадіда.

В одній із кімнат переяславського будинку є малопомітна картина, на ній – андрушівська церква. Це вже в останні кілька років я дізналася, що в корінні мого роду по батьковій лінії є церковнослужителі. Про це в роки мого дитинства ніхто не говорив. І ось нові знахідки й відкриття – про молодшого брата мого прадіда. Із сімейних переказів знала, що Олександр Андрійович жив і помер у Польщі.

ОЛЕКСАНДР ЧУБУК-ПОДІЛЬСЬКИЙ

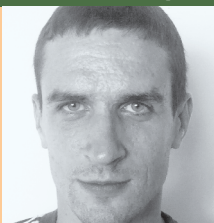
ній міністр освіти й міністр віросповідань в урядах УНР.

Майбутній митрополит Іларіон листувався з О. Чубуком-Подільським, який згодом став капеланом православних вояків у польському війську, а потім і деканом військової округи Варшава.

З 1940 року – протопресвітер, член Варшавської духовної консисторії, вікарний священник кафедрального со-

бору у Варшаві (з 1944 – настоятель). З 1948-го – декан Краківського округу. «Там він і упокоївся, проживши 74 роки та втративши, рік перед тим, свою дружину, – написав український щоденник «Свобода» (03.06.1960, США). – Його тіло перевезене до Варшави на кладовище Воля, де спочиває багато українців і де була похована донька покійного».

редактор
Руслан ОНОПРІЄНКО

акцент: АТО

І віримо в перемогу!

Євген БУКЕТ

Усі, хто 2004 року на помаранчевому Майдані виборював право на чесні вибори і європейську Україну, не сподівалися на швидкі зміни.

Але що цих змін доведеться чекати ще 10 років і що шлях до них буде орошений кров'ю патріотів, – здавалося чимось неймовірним.

Незважаючи на те, що про невідворотність російсько-української війни вперше заговорили в серпні 2008 року, коли Росія напала на Грузію, такий сценарій розвитку подій здавався ледь не фантастичним.

Зрештою, якби рік тому хтось показав нам сьогоднішню стрічку новин, приміром «Української правди», ми подумали б, що це якась паралельна реальність.

Сьогодні «кінець світу», який мав відбутися 21 грудня 2012 року, набув певної сакральності. Адже події в Україні в наступному, 2013 році, точно змінили хід історії, і світ назавжди перестав бути таким, до якого ми звикли. Січ XXI століття – Євромайдан – стала спасінням для України і надією для Європи.

Україна у нинішньому році якісно пе-

реродилася. Агресія Путіна зробила для єднання країни більше, ніж 23 роки пусто-порожніх балачок вітчизняних політиків. Найголовніше те, що покоління, яке виросло вже в незалежній Україні, не тільки відкидає будь-яке підпорядкування нашої держави іншій, а й готове зі зброєю в руках захищати її суверенітет. Ми називаємо це покоління «ровесниками незалежності». Вони молоді, енергійні, амбітні. Вони кинули виклик прогнилій корумпованій пострадянській системі державного управління й орієнтуються на європейські цінності.

Знайомтеся, сьогодні в гостях у «Культури і життя» молода українська родина Дейдей – Євген та Інга: громадські активісти, учасники Євромайдану. Євген – координатор батальйону «Київ-1», радник міністра внутрішніх справ. Інга – волонтер, що опікується пораненими солдатами. Наша розмова про їхнє життя і чин, про погляди на сьогоднішній і найближчий майбутній.

– Євгене, як починалася Революція гідності для Вас і Вашої родини?

– Я був на майдані 2004 року і розумів, що новий майдан у тій ситуації, в якій ми були, – лише питання часу. Коли побили студентів у

Києві, мені один за одним почали телефонувати друзі. Потім дружина прибігла: «Ти бачив, що відбувається на майдані? Розігнали студентів, побили. Їдьмо».

І ми того ж дня, об 11 вечора, вирушили. Планували їхати туди на один день. Проте я зустрів там багато знайомих і вирішив залишитися. Батьки дуже хвилювалися, але підтримували нас повністю.

Організував разом з Андрієм Парубієм свою сотню самооборони. У мене був один із найбільш передових загонів, один із найперших – Сьома сотня – «Сотня Лева».

У нас була восьма барикада на Інститутській, ми відповідали за охорону сцени, в Маріїнці були... Стандартний «майданівський сценарій».

– Коли настав той переломний момент, який дав зрозуміти, що час мирного Майдану скінчився і потрібно переходити до активніших дій? Що врізалось в пам'ять?

– Що це не закінчиться мирно, стало зрозуміло після неодноразових набігів правоохоронців, побиттів, початку стрілянини. На жаль, врізався у пам'ять негатив. Смерті товаришів... Вони затьмарили все хороше, що було на початку. ▶

■ ЄВГЕН ДЕЙДЕЙ

Євген Сергійович Дейдей народився 12 липня 1987 року в Одесі.

Координатор батальйону патрульної служби міліції спеціального призначення «Київ-1» Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в місті Києві, радник міністра внутрішніх справ.

Під час Євромайдану – сотник Сьомої сотні оборони («Сотня Лева»).

2 серпня цього року за особисту мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі під час російсько-української війни нагороджений орденом «За мужність» III ступеня.

10 вересня на з'їзді партії «Народний фронт» разом з іншими командирами добровольчих батальйонів був включений до Військової ради – спеціального органу, який розроблятиме пропозиції щодо обороноздатності України.

акцент: АТО

► – **Розкажіть, як із со-
тень Майдану створюва-
лися добровольчі баталь-
йони?**

– Вони були створені з іні-
ціативи міністра внутрішніх
справ Арсена Борисовича Ава-
кова. Наш батальйон «Київ-1»
був першим добровольчим ба-
тальйоном в Україні.

Я був одним із найактивні-
ших сотників Майдану, а наші
хлопці були одними з пер-
ших, хто вирішив вступити
до лав міліції, бо тоді ще спо-
стерігалось дуже негативне
ставлення до неї. Але ми вже
тоді усвідомлювали, що по-
трібно захищати свою країну,
а не займатися дурницями на
кшталт «ми погони не одягне-
мо» і таке інше.

– **Як ставитесь до участі
дружини в благодійницт-
ві?**

– Її ініціатива була дуже при-
ємною для мене, адже хлопці,
які були пораненими в АТО, не
повинні залишатися без уваги
і заслужують на підтримку.
Вони – герої своєї країни. Їм
потрібно створювати макси-
мально комфортні умови, щоб
вони могли добре почуватися.

Багато хто сьогодні «піарить-
ся» на волонтерських рухах,
але більшість благодійників –
ті, хто справді допомагає, і не
одноразово.

Потрібно вже зараз думати,
що хлопці будуть робити потім.
Гроші та іншу допомогу їм
можуть надати, а ось чим
зможе реально зайнятися лю-
дина, яка стала інвалідом? Як
вона буде забезпечувати себе,
свою сім'ю? Ніхто про це сьо-
годні не думає. Тому я вважаю,
що дружина вибрала правиль-
ний напрям діяльності – пі-
клування про людей, які цього
потребують.

– **Чи думали колись, що
у 27 років станете радни-
ком міністра внутрішніх
справ?**

– Звісно, я про це не думав.
Але після знайомства з Арсе-
ном Аваковим можу сказа-
ти, що це саме та людина, яка
хоче чути народ. І люди чують
його. Тому він у радники бере
звичайних, простих хлопців.
Він сам із народу. Усі ми його
правдиво інформуємо. Хлопці
контролюють в областях, як
працює той чи інший началь-
ник.

Минули ті часи, коли народ
не чути і не хотіли чути. Тому
шеф так вирішив, і я вважаю,
що багатьом політикам варто
рівнятися на нього – чути на-
род, а не займатися власними
проблемами.

– **Євгене, Ви балотуєтесь
до Верховної Ради. Чого**

**прагнете досягти, ставши
депутатом?**

– Для мене, як координа-
тора батальйону, який свого
часу багато де побував і, зо-
крема, в АТО, найголовніше
завдання – не дати розкрада-
ти нашу армію. Я не можу ви-
словити жах тих умов в АТО:
одні чоботи на кількох солдат,
чотири харчові набори на два
тижні... Що б ми робили, якби
не волонтери...

Армію грабували щодня 23
роки поспіль: продажні корум-
повані генерали... Прихвосні
режиму, який обдирав країну.

Я вважаю, що основна мета
комбатів, які були на Майда-
ні і в АТО, – зупинити розкра-
дання і забезпечити надійний
тил. Щоб ні в кого не виника-
ло думок про окупацію Укра-
їни. Ми маємо бути сильною,
єдиною країною, маємо раз і

назавжди вирішити проблеми
із корупцією і чиновницькими
грабунками.

– **Як зустрічають вас
люди на звільнених від те-
рористів територіях?**

– Коли ми звільняли Мико-
лаївку від терористів, люди
нас зустрічали як визволите-
лів. У жодному разі не як оку-
пантів, не як «бандерівців». Пропаганда з боку російських
ЗМІ божевільна, новини – ахі-
нея. Навіть у Слов'янську, де
розташовувалася наша основ-
на база, народ радо нас вітав,
адже ми асоціювалися з без-
пекою.

Люди спочатку просто пове-
лися на російську пропаганду,
але зараз уже усвідомили свою
помилку. Адже поплатилися
за неї величезною ціною: свої-
ми будинками, своїми сім'ями,
своїми близькими. Народ
знав, що якщо ми будемо там
– таке більше не повториться.
Тому зустрічали нас як визво-
лителів.

– **Які зрушення мають
статися у сфері культури
та інформації після остан-
ніх воєнних подій?**

– Насамперед необхідно зне-
сти всі пам'ятники, пов'язані
з радянською владою, і по-
ставити більше пам'ятників
Шевченку. Перейменувати всі
вулиці, названі іменами ко-
муністичних тиранів, і більше
прищеплювати людям укра-
їнську культуру. Раніше тако-
го не було навіть на один від-
соток, особливо на територіях
Донбасу.

– **У чому, на Ваш погляд,
полягає ментальна від-
мінність між мешканцями
Сходу та Заходу України?**

акцент: АТО

СЛАВА УКРАЇНІ!

**ЗГОЛОШУЙСЯ ДО
ЛАВ САМООБОРОНИ**

– На Сході люди перебували під впливом російської агітації, до них надходила перекручена інформація. Жителів однієї країни свідомо зіштовхували лобами. Пам'ятаєте марш 2009 року за наближення до Росії? «Ми не бандерівці» і таке інше...

Західна Україна, яка ближча до Євросоюзу, глибше усвідомлює користь тих благ і тих «соцпакетів», якими забезпечені його громадяни. А в Росії тільки Москва і Пітер живуть більш-менш непогано, а в інших населених пунктах дуже високий відсоток наркоманії, пияцтва, безробіття тощо. Тож нехай спочатку розберуться в себе, а потім вже намагаються прищепити нам свою політику і культуру.

Через людей, які повелися на пропаганду, і стався розкол нашої країни. Донецьк і Львів, поділ на «три сорти», про які постійно говорив Янукович... Розумієте?

Я не бачу жодного поділу, ми всі – українці, громадяни нашої країни, ми не маємо розділятися. Хтось говорить російською, хтось – українською, але ми повинні бути єдиними. Різниця не в мові. Різниця в тому, наскільки ти патріот своєї країни, наскільки ти бажаєш добра собі, своїй родині, своїй країні, наскільки готовий боротися.

– **А що скажете про ситуацію в Криму?**

Ті самі причини. Ситуація в Криму – окупація Росією. Ми ніколи не визнаємо її, будемо боротися. Жителі Криму вже й самі розуміють, що вони пішли не туди, куди треба, і га-

даю, що Путін, який розгорнув масштабну військову кампанію проти України, довго не протягне.

Спочатку розберемося з Донбасом, повернемо свої землі собі, нашому народу, Україні. А потім ми повернемо і Крим. Я вважаю, що кримчани нам сприятимуть у цьому. Може навіть і шматок Ростовської області захопимо (сміється).

– **Усі ми віримо, що наша країна згодом стане справді єдиною, цілісною, причому не тільки територіально, а й свідомо. Сьогодні робляться лише перші кроки для досягнення цієї мети...**

– Було так, що хлопці з «Беркута» стояли з одного боку барикад, а ми – з іншого. Один одного били... Але коли настав час захищати свою країну – всі стали заодно. Ми йшли пліч-о-пліч і з «Омегою», і з «Альфою», і з «Беркутом», воювали разом в окопах... У нас є один спільний ворог. Ми розуміємо це, а також і те, що потрібно захищати свою країну. Багато хлопців стали для нас друзями, як і ми для них.

Путін прорахувався. Він своїми діями, навпаки, об'єднав нашу країну як ніколи. Уже навіть немає того поділу, якого він прагнув із 2004 року – південно-східна і центрально-західна Україна. Народ став єдиною і почав битися проти спільних ворогів: терористів, найманців і російських регулярних військ.

– **Чи плануєте знову їхати на Донбас?**

– Звісно, я хочу туди ще поїхати і, мабуть, незабаром ви-

рушу. Я вважаю обов'язком кожного чоловіка стати на захист своєї держави, України, і в жодному разі не намагатися «відмахнутися» від цього. Я особливо не люблю тих, хто намагається «піаритися» на війні. Смерті наших солдат не привід для піару.

– **Що найбільше вразило на Сході України?**

– У День Незалежності України в Слов'янську більшість його мешканців вийшла з українськими прапорами і в вишиванках. Ось це найбільше запам'яталося. Це було справді круто. Адже Слов'янськ був головним осередком сепаратизму.

Наш батальйон у Слов'янську сприймають, як я вже говорив, як гаранта порядку. Ми розмінували садочки та школи, які замінували терористи. За три місяці, протягом яких базувалися в місті, ми кардинально змінили погляди народу.

У нас з'явилося багато друзів, багато хлопців хочуть залишитися в Слов'янську, пишуть рапорти про переведення до міської міліції.

Ми власним прикладом прищеплюємо українськість Донбасу.

І віримо в перемогу.

Фотознімки із сімейного архіву

акцент: АТО

Ми – дружні, ми – єдині

Євген БУКЕТ

А тепер спілкуємося з Інгою Дейдей.

Дружина координатора батальйону патрульної служби міліції спеціального призначення «Київ-1» Головного управління Міністерства внутрішніх справ України в місті Києві Євгена Дейдея. Засновниця волонтерського руху «Київ-1 Life».

– Наших читачів цікавить Ваша з Євгеном сім'я. Розкажіть, як ви познайомилися.

– Нас познайомив наш спільний друг, мій однокласник. Спочатку ми просто дружили, а потім це стало чимось більшим. Разом ми вже майже 8 років.

– Ви брали активну участь у протестних акціях, що тривали в Україні з кінця минулого року. Із чого для Вас почався Майдан?

– Ми з Одеси. У той час були вдома, Женя хворів. Я пила чай на кухні з мамою і по телевізору побачила сюжет про те, як побили студентів. Побиття студентів – це крапка. Стало зрозуміло, що треба якось опиратися цьому режиму, давати відсіч. Мене це так зачепило, що я одразу побігла розповідати новину чоловікові. Хоч у Жені й була температура, але через півгодини він сказав: «Збирайся, ми їдемо до Києва».

З першого грудня я тут, у Києві. Тоді для мене й почався Майдан. Женя ставив намети на вулиці, я допомагала на кухні. Ось так ми опинилися у вирі подій. Згодом, коли організувалася самооборона, він був сотником Сьомої сотні.

Нами завжди керувало почуття патріотизму. Ми не могли залишатися вдома і заплющити на все очі. На нашу думку, всі мали би брати участь у протестах, хоч якийсь внесок у це робити, піднімати країну, боротися за неї.

– Ваш чоловік пішов служити в АТО...

– Насправді, суто пожіночому, це дуже важко, я за нього страшенно хвилююся. Як мій чоловік, рідна мені людина – і поїде в гарячу точку? Були й такі думки, про які навіть не хочеться згадувати. Я не спала, не їла, але по-

людському я його розуміла. І завжди підтримувала.

Це святе, це правильне рішення. Не можна дорікати людині за те, що вона поїхала і залишила десь когось або щось. У нас зараз такий час, і це триває ще з минулого року. Закривати на це очі не можна. Потрібно діяти.

– Нині Ви займаєтеся благодійністю, розкажіть детальніше про свою організацію волонтерів.

– У вересні ми створили волонтерський рух «Київ-1 Life». Нас трохи більше тридцять осіб – дружин бійців батальйону «Київ-1». Наші чоловіки перебувають в АТО, а ми не можемо сидіти вдома, склавши руки, і спостерігати. Ми хотіли зробити якийсь внесок у цю справу. Знаю, що дівчат беруть служити в гарячі точки, але наші чоловіки, які пройшли через це, – категорично проти.

І тому ми вирішили, щоб не бути осторонь, допомагати

хлопцям, і не лише нашим чоловікам, а й усім, хто потребує допомоги. Нещодавно ми були в одному з госпіталів. Не просто прийшли і пішли, а спілкувалися з пораненими: запитували, що їм потрібно, чого вони хочуть, чого їм бракує...

Ми зібрали певні кошти, невелику суму. А хлопці сказали, що їм нема в чому виходити на вулицю. Постійно лежати, перебувати в палаті вони не можуть. Бійців направляли до госпіталю в такому стані, що в них не було з собою майже нічого з особистих речей. І ми принесли їм спортивні костюми та кросівки.

Це поки що найбільша акція. А зазвичай ми збираємо, купуємо продукти, воду, солодощі, навіть удома печемо. І несемо в госпіталь хлопцям, спілкуємося з ними.

– У зону АТО не плануєте передавати?

– Ми тільки почали діяльність, про нас ще майже ніхто

не знає, нас замало. Поки що ми своїми силами намагаємося щось робити. Знайомим розповідаємо. Нам уже почали потроху з різних областей пересилати кошти. Поки ми хочемо допомогти тут, на місці. А далі, якщо зможемо, будемо розвиватися. Сподіваємося, звичайно, що скоро це все закінчиться, і не доведеться їхати в АТО, але якщо виникне необхідність і ми будемо там корисні – будемо туди їздити.

Зараз у всіх нас одна мета, одне бажання, щоб усе скоріше скінчилося, щоб у нас був мир. Це нас згуртовує. Ми – дружні, ми – єдині.

Ми зібралися не для того, щоб тільки зараз допомогти хлопцям. Є плани робити це й надалі. Не всім, звичайно, – кому зможемо. Не залишати їх. Зараз їм допомагають, голосно розповідають про це. Але найголовніше, щоб про них не забули в майбутньому.

– Про деякі війни в історії ми знаємо лише з пісень, бо документів того часу залишилося мало. У цих піснях живуть історичні особи, події. Я вірю, що так буде і в цій ситуації. Переможний дух наших воїнів навіки збережеться в пісні...

– Культура завжди була важливою. А в цей тяжкий час – особливо. Навіть у батальйоні «Київ-1» хлопці самі складають пісні, і вони їм дуже допомагають. Уявіть, навіть там, у зоні АТО, для того, щоб відволіктися, підбадьорити товаришів, співають. Я чула ці пісні, вони мені сподобалися. Можливо, колись хлопці захочуть виконати їх на публіку або запишуть диск...

А скільки їх, і пісень, і дум про королів чи козаків, ми знаємо! Їх колись склали такі ж талановиті хлопці, як наші, які не тільки свідомі були стати на захист Батьківщини, а й намагалися настрої собі підняти.

– Гадаю, що ми обов'язково переможемо в цій війні, і все буде добре. А як Ви вважаєте?

– Звичайно, ми переможемо. Інакше й бути не може. Ми всі разом, ми єдині і обов'язково здобудемо перемогу.

Фотознімки із сімейного архіву та Юрія ШКОДИ

редактор
Євген БУКЕТ

краєзнавство

■ ПРЕМІЯ М. СІКОРСЬКОГО

Лауреати 2014 року:

Ганна Іванівна Козій – ветеран краєзнавчого руху на Переяславщині, співавтор наукової концепції та структурного плану Музею народної архітектури та побуту Середньої Наддніпрянщини. Автор близько 100 ґрунтовних публікацій з історичного краєзнавства та музеєзнавства.

Олександр Михайлович Завальнюк – подвижник краєзнавчого руху, відомий дослідник регіональної історії України, член Президії Національної спілки краєзнавців України, доктор історичних наук, професор кафедри історії України Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка.

Микола Володимирович Томенко – відомий політичний і громадський діяч, автор понад 100 наукових статей та кількох монографій. Засновник благодійних фондів, метою яких є сприяння соціально-економічному, духовному та культурному розвитку суспільства. Реалізував низку проектів шевченкознавчого спрямування, присвячених 200-річчю від дня народження українського генія.

Ярослава Юрївна Ткачук – директор Коломийського музею народного мистецтва Гуцульщини та Покуття імені Й. Кобринського.

■ ПРЕМІЯ Д. ЯВОРНИЦЬКОГО

Лауреати 2014 року:

Володимир Атаназійович Качкан – завідувач кафедри українознавства, доктор філологічних наук, професор, академік, заслужений діяч науки і техніки. Член ради Івано-Франківського обласного об'єднання Всеукраїнського товариства «Просвіта»

імені Тараса Шевченка; член правління обласної організації Національної спілки краєзнавців України, автор та упорядник понад 80 книжкових видань.

Віктор Петрович Коцур – ректор Державного вищого навчального закладу «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди», член Президії правління Національної спілки краєзнавців України, відмінник народної освіти.

Василь Миколайович Мельниченко – професор кафедри архівознавства, новітньої історії та спеціальних історичних дисциплін Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького, кандидат історичних наук, голова правління Черкаської обласної організації, член Президії правління Національної спілки краєзнавців України.

Євген БУКЕТ

1 жовтня відбулося засідання Президії правління Національної спілки краєзнавців України.

Про ухвалені рішення та плани подальшої роботи Спілки розмовляємо з її очільником, доктором історичних наук, професором, членом-кореспондентом Національної академії наук України Олександром Реєнтом.

– Почнемо з того, що відбувається в країні. Як відбулися події останніх місяців на роботі краєзнавців?

– Це наше четверте в цьому році засідання Президії правління. Приїхали всі її члени з усіх куточків України. Тяжка ситуація нині в суспільстві, люди дуже стривожені, імпульсивні. Але роботу треба проводити, незважаючи ні на що.

Нагороди Спілки краєзнавців – премія імені Дмитра Яворницького, премія імені академіка Петра Тронька і премія імені Героя України Михайла Сікорського – цього року вру-

чаються без грошової частини. У додаток до дипломів і відзнак йдуть квитанції про переказ коштів на потреби Збройних сил України. Але від цього претендентів не меншає.

Також ми вирішили цього року не проводити гучних урочистостей. Приїхати на місця, вручити премії в робочій атмосфері, серед трудових колективів. І в цьому ми одностайні.

– Які важливі рішення, окрім визначення лауреатів краєзнавчих премій, були ухвалені на останньому засіданні?

– Найголовніше, що затвердили сьогодні, – підручник «Основи краєзнавства», який буде виданий для студентів вишів і для всіх краєзнавців. Доповідь щодо цього питання робив директор Інституту інноваційних технологій, член-кореспондент Національної академії педагогічних наук Олександр Удод. Сподіваємося на введення вже найближчим часом навчального курсу «Основи краєзнавства» до гуманітарного циклу обов'язкових дисциплін у вищих навчальних закладах усіх профілів.

Мала батьківщина

Також висунули на здобуття Національної премії України імені Тараса Шевченка 2015 року художній альбом «Київ живописний».

– І кілька слів про найближчі плани...

– 24–25 жовтня у Шевченківському національному заповіднику в Каневі проводиться XIII Всеукраїнська наукова історико-краєзнавча конференція «Краєзнавча Шевченкіана України», присвячену 200-річчю від дня народження Т. Шевченка.

Ми плануємо також поїздки по Україні. Зокрема, на наступний рік запланували поїздку до села Колочава на Закарпатті. Проведемо засідання Президії правління на базі Закарпатської обласної краєзнавчої організації, залучимо членів Президії, голів обласних організацій. Вивчимо краєзнавчий досвід Закарпатської області.

Наша головна ідея – любити рідний край, поважати рідний край, сповідувати його цінності, виховувати молоде покоління патріотів. Адже без поваги до малої батьківщини не можна виховати патріота України, який нам сьогодні, як ніколи, потрібен.

Осінь Михайла Сікорського

У Переяславі-Хмельницькому, що на Київщині, вже втретє відбувся Всеукраїнський історико-культурологічний форум «Сікорські читання».

Це знакова подія для міста музеїв столичної області. Її мета – вшанувати пам'ять подвижника музейної справи, засновника і багатолітнього незмінного директора Національного історико-етнографічного заповідника «Переяслав», Героя України Михайла Івановича Сікорського. А цього року захід ще й припав на день народження видатного українського музейника.

Форум традиційно об'єднав наукові та творчі ініціативи у галузі історії та культури. І традиційно активну участь у заході взяли викладачі та студенти, вчені, громадські діячі, письменники, працівники культури й освіти, журналісти.

Центральною подією Форуму стало вручення музейної премії Національної спілки краєзнавців України, яка названа на честь Героя України Михайла Сікорського. Поряд із премією імені Бориса Возницького вона є однією з найпрестижніших недержавних нагород у цій галузі.

Голова Національної спілки краєзнавців України Олександр

Реєнт вручив премію цьогорічним лауреатам: Ганні Козій, Ярославі Ткачук, Олександрові Завальнюку і Миколі Томенку. Також із рук голови Спілки краєзнавців ректор Переяслав-Хмельницького державного педагогічного університету імені Григорія Сковороди Віктор Коцур отримав найвищу відзнаку Спілки – премію імені Дмитра Яворницького.

Ця нагорода, згідно з рішенням Президії правління, цього року вручається без традиційних урочистостей, у трудових колективах лауреатів. А грошові частини всіх премій Національна спілка краєзнавців України перераховує на потреби української армії.

Фотознімки Ігоря ГАЙДАЄНКА

редактор
Надія ПАСТЕРНАК

у місті лева

■ НА ЧАЙКОВСЬКОГО, 7

У п'ятницю в межах ХХ ювілейного Міжнародного фестивалю сучасної музики «Контрасти» у Львівській філармонії прозвучать твори французьких та швейцарських композиторів.

Французький віолончеліст Ромен Гаріу та Академічний симфонічний оркестр Львівської філармонії під батуту Сімона Камартіна (Швейцарія) виконають львівські прем'єри таких композиторів, як Ганс Шойбле, Галіна Горелова, Нодар Мамісашвілі, Мартін Дерунгс, Олів'є Мессіан.

Швейцарська складова презентована одним із представників «німецького» напрямку швейцарської школи Ганса Шойбле. Твір ще одного швейцарського автора Мартіна Дерунгса прозвучить у другій частині концерту. «Полум'я, що згасає» сам Дерунгс називає «музикою про музику». Далі – «Le mythe sacré (La fermata nel tempo)» Галіни Горелової. Концерт завершить музика одного з найзнаковіших композиторів ХХ століття Олів'є Мессіана.

■ КАТЕДРАЛЬНА ПЛОЦА, 3

У кав'ярні-галереї Леваковського відкрили дебютну виставку живопису Наталії Босої під назвою «На хмарах».

«Серії цих картин – це добрі та щирі історії кумедних персонажів, що безтурботно живуть на хмаринках», – зазначають організатори.

За словами авторки, основна мета експозиції – подарувати позитивний настрій і відкрити таємницю, що насправді все те, чого ми так прагнемо, ховається в дрібничках. «Інколи ми шукаємо щастя і не помічаємо його в простих і очевидних речах», – стверджує молода художниця. Виставку можна оглянути до кінця місяця.

■ ТРУСКАВЕЦЬ

На свято Покрови у Трускавці пройшов вечір «Галицький романс». Його співорганізаторами виступили «Європейська галицька асамблея», парафія Покрови Пресвятої Богородиці Української греко-католицької церкви і Товариський клуб цього курортного міста.

Із нагоди храмового свята на площі перед церквою Покрови Пресвятої Богородиці з четвертої години пополудні лунали популярні галицькі романси. «Ми намагаємося відродити старі звичаї, коли храмовий празник був святом для всього міста чи села і супроводжувався, окрім богослужінь, різними громадськими заходами, зокрема концертами», – наголосив парох храму о. Володимир Бондарчук.

Перед глядачами виступили заслужений артист України, соліст Державної заслуженої хорової капели України «Трембіта» Володимир Кудовба, виконавиця у жанрі співаної поезії Наталка Криничанка, знана також як громадська діячка і ведуча програми на Львівському радіо та поетеса Юлія Курташ-Карп – авторка кількох власних поетичних збірок і перекладів поезій Кароля Войтили – Папи Римського Іоанна Павла II. Також у концерті взяли участь учні Трускавецької школи мистецтв.

Стежина лемківського поета

Надія ПАСТЕРНАК

У Шевченківському гаї у Львові відкрили стежку поета Богдана-Ігоря Антонича.

Музеї народної архітектури та побуту у Львові є місце, дороге кожному лемкові, – це невеличка церковця, побудована і освячена у 1992 році, яка є точною копією лемківської церкви 1841 року із села Котань. Уже впродовж двадцяти двох років церковця збирає тих, хто вважає себе причетним до цього етносу та культури.

А минулої неділі тут було особливо людно, адже біля церкви відкрили пішохідну доріжку, присвячену 105-й річниці від дня народження українського поета, вихідця із Лемківщини Богдана-Ігоря Антонича. На алеї довкола церкви відтворені дерев'яні скульптури, які нагадують про поезію Б.-І. Антонича, а на маленьких дерев'яних дощечках вирізьблені короткі віршовані рядки, які якось дуже вдало звучать в унісон з мелодією золотої осені.

«Ця ідея народилася ще три роки тому, й ось зараз її вдалося реалізувати, – розпові-

дає заступник голови обласного товариства «Лемківщина», активний парафіянин лемківського храму Володимира і Ольги Мирослав Дмитрах. – Усі дерев'яні скульптури – це дипломні роботи випускників мистецької академії. Посвятив алею наш лемківський парох, отець-митрат Анатолій Дуда.

Богдан-Ігор Антонич – знаний поет на Лемківщині, його батько був священником. Навчався в університеті імені Івана Франка, але не закінчив його, бо помер у молодому віці... У селі Борятин Мостиського району відкрито музей-садибу родини Антоничів, тож запрошуюю всіх туди поїхати».

Пройтися «стежкою Антонича» в такий гарний осінній день – справжнє задоволення. Біля скульптур також встановлені лавочки, де можна відпочивати і читати уривки з поезій. На одній із таких лавочок сидять троє людей. Знайомлюся: двоє львів'ян і одеситка Алла Борисова, яка приїхала до них на вихідні. «Я у захваті, – зізнається Алла. – Не очікувала такого. Тут все якось із нутра світиться любов'ю до рідної землі, до своєї культури. Враження неймовірні. Ми прийшли сьогодні просто погуляти до Шевченківського гаю, про відкриття стежки не знали. Та я взагалі не чула нічого про такого поета Антонича. Почитала поезії і зрозуміла, що це буде спонукою заглянути й до книжки».

... Ідемо разом цією стежиною. Читаємо уривки з віршів «Забута земля», «Слава на висотах», «Прочанин», «Лелеки», «До Музи», «Свічка»... Чомусь довго люди стоять біля образу недогорілої свічки, вчитуються в рядки: «Самітня свічка блимає зі скуки»... Може, тому, що надто часто зараз ставимо свічки за упокій наших героїв, за здоров'я живих...

Фото Йосипа МАРУХНЯКА

Марш слави УПА

Протягом усієї ходи від площі Митної, вулицею Франка, проспекту Свободи і до площі Ринок до колони долучалися львів'яни та гості міста. Усі вигукували гасла: «Слава Україні! Героям слава!», «Слава Євгену Коновальцю! Роману Шухевичу! Степану Бандері!» Також славили сучасних героїв Майдану і східного фронту.

На площі Ринок учасників акції зустрічали оплесками.

Приїхали також люди з усієї області. Знайомлюся з мешканцем села Басівка Пустомитівського району, він у чорній формі з автоматом, і веде за руку маленького внука: Василь Вишиваний, це псевдо. Чоловік пояснює, що це колишня форма німецьких військ, яку використовували бійці УПА, бо вона була з якісної матерії. Він прийшов із онуком, аби той знав про бо-

ротьбу УПА на рідній землі. А ще розповів про те, що в його селі останній бій з радянськими окупантами відбувся 1955-го – через десять (!) років після «великої Перемоги». Місяць тому на цьому місці, де була остання кривка, відкрили музей, де він є заступником директора, тож запрошує всіх відвідати заклад, бо там є що подивитися і багато про що дізнатися.

редактор
Євген БУКЕТ

одеса

■ ПРИМОРСЬКИЙ БУЛЬВАР, 1

Протягом місяця з 17 жовтня у залах Воронцовського палацу міської художньої галереї відбудеться персональна виставка відомого одеського живописця, члена Національної спілки художників України Олександра Вербича. Одним із основних джерел творчості для майстра є неповторна природа Причорномор'я, де він знаходить цікаві сюжети і образи, а потім досконало відтворює їх на полотні.

■ МАЛИНОВСЬКИЙ РАЙОН

22 жовтня в Малиновському районі Одеси відбудеться відкриття меморіальної дошки відомому одеському художнику Герасимові Головкову (1863–1909) – представнику молодшого покоління Товариства південноросійських художників. Член паризького «Осіннього салону», лауреат Всесвітньої виставки в Мюнхені (велика золота медаль) Герасим Головков як майстер пейзажу пройшов складний шлях розвитку від академізму, передвижництва до оригінального стилю, що поєднав досягнення європейського імпресіонізму і сецесії. В Одеському художньому музеї нині знаходиться найбільш повна колекція картин і малюнків майстра.

■ ФРАНЦУЗЬКИЙ БУЛЬВАР, 33

1 і 2 листопада на території Одеської кіностудії відбудеться фестиваль «Таки да, вкусно!» Знайомство з одеською кухнею неможливо здійснити наосліп, зі слів, книжок або через Інтернет. Тому в програмі свята передбачені дегустації і дуель вин, кулінарні майстер-класи для дорослих і дітей, барбекю-шоу, конкурс форшмаків, піца-тайм, а також конкурс журналістів «Винний критик» і «Ресторанний критик». Особливістю фестивалю стануть експозиції, які будуть оформлені справжніми декораціями з популярних кінострічок Одеської кіностудії.

Організатор фестивалю Wine Expert Group за підтримки Одеської кіностудії і виставкової компанії «Експо-Юг-Сервіс» запевняє, що на цьому захоплюючому заході в атмосфері добра і смаку життя буде «Таки да, вкусно!»

Палітра Південної Пальміри

Оксана ШАЛАШНА

В Одесі заходи, приурочені до святкування Дня художника, почалися задовго до 12 жовтня.

Ще 9 числа у виставковій залі Одеської обласної організації Спілки художників України відкрилася виставка творів митців із Одеси. За творчі здобутки і високий професіоналізм кращі живописці та графіки міста були нагороджені подяками від Одеського міського голови.

10 жовтня у Дитячій музичній школі № 8 відбулася перша виставка-плєнер «...на вулиці Рєпіна», присвячена 170-річчю від дня народження Ллі Рєпіна. Вона була підготовлена з метою підтримки талановитих та обдарованих дітей і збереження досвіду художньої майстерності. Юні умільці представили глядачам свої мистецькі роботи, створені на плєнерах і в майстернях: етюдів, начерки, творчі замальовки і пейзажі в різних техніках.

Центральною подією у святкуванні Дня художника став «Арт-маршрут» в оновленому Луна-парку Одеси. Роботи сучасних авторів,

педагогів та студентів Архітектурно-художнього інституту Одеської державної Академії будівництва та архітектури були представлені на виставці просто неба. Дипломні роботи студентів, картини початківців та іменитих художників Одеси розташовувалися поруч зі скульптурами членів Національної спілки художників А. Ковалів і С. Зайченко.

Живу увагу завоювали і юні учасники свята, які продемонстрували плєнер «"Золота осінь" – живий живопис у теперішньому часі». Педагог

молодих обдарувань – член Національної спілки художників України І. Харитонов – з гордістю демонструвала роботи своїх учнів, які на очах у сотень одеситів створювали свої яскраві осінні пейзажі.

Популярні музичні композиції, віртуозно виконані диригентом Муніципального театру духової музики імені А. Саліка і співачкою С. Кочанос, стали музичною окрасою заходу і реальним подарунком справжнім поціновувачам мистецтва Одеси.

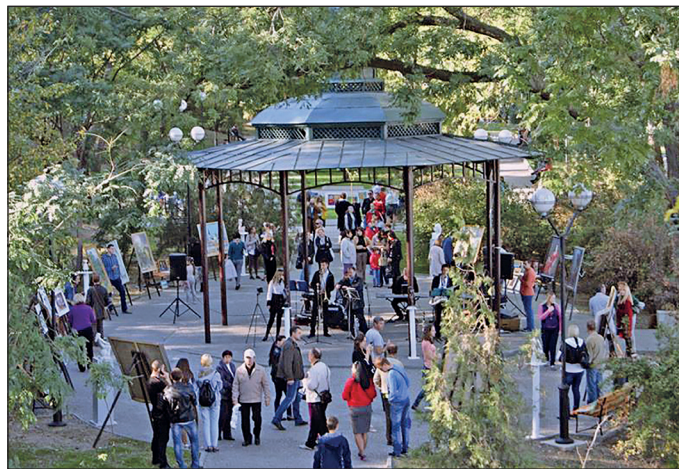

Відчутти запах листопада...

Серед найпопулярніших туристичних маршрутів і численних свят Одеси провідне місце посідають, безумовно, гастрономічні фестивалі.

Неперевершені одеські страви, приготовані з продуктів «із Привозу» і щедро приправлені душевним теплом, у поєднанні з іскрометним гумором їхніх авторів стануть головним об'єктом експозицій та майстер-класів найближчих фестивалів міста. Прологом до них стане свято «Одеський урожай», організоване Департаментом культури і туризму Одеської міськради.

На імпровізованих концертних майданчиках і експозиціях будуть представлені роботи талановитих музикантів і художників Одеси, просто твор-

чих людей, які створюють своїми руками маленькі шедеври. Золота осінь, ласкаве сонце, улюблена музика у виконанні популярних колективів міста

і особлива одеська енергетика створять радісну атмосферу свята.

А через кілька днів в Одесі відбудеться Фестиваль вина і сиру

– подорож для гурманів у достаток сирних смаків у супроводі ідеально підбраного вина. Традиційне місце проведення – ресторан «Бернардацці».

Осінь в Одесі наповнює місто безтурботністю і надихає на свято: після збору врожаю зібратися за довгим столом в одному з найкрасивіших місць Одеси, відчутти запах листопада і тепло дружньої компанії...

«Приїжджайте в Одесу голодними, получите удовольствие, пока есть, что есть», – закликає Михайло Жванецький. І в цьому жарті є тільки частка жарту, оскільки Одеса легко може вгамувати і естетичний, й інтелектуальний, і творчий голод, наповнивши життєдайною енергією на довгий час.

редактор
Світлана СОКОЛОВА

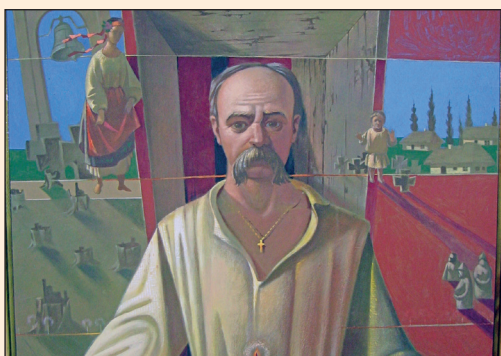

арт-проект

■ ЧЕРНІВЦІ

До 31 жовтня в галереї «Євро Photo Art» – виставка художньої фотографії «Представлений образ». Автор – фотохудожник доктор Теодор Радуня, викладач факультету візуальних мистецтв у місті Орадя, Румунія.

■ САМБІР

У музеї «Бойківщина» представили виставку малярства тернопільського митця, уродженця міста Самбір, заслуженого художника України Богдана Ткачика. На полотнах – історія розвитку української культури.

■ КИЇВ

17 жовтня в галереї «Арка», що в Національному музеї медицини України, – персональна виставка батика «Кохання поза часом» Інни Валітової та благодійна лотерея (робота «Маки»). Зібрані кошти перерахують у Національний комітет Товариства Червоного Хреста.

18 жовтня в Українському домі – благодійний аукціон на підтримку поранених бійців АТО (сучасне українське мистецтво) в рамках суспільної ініціативи «АРТ-ФРОНТ». На торги буде виставлено колекцію зі 100 творів провідних вітчизняних художників: Анатолія Криволапа, Олександра Ройтбурда, Матвія Вайсберга та інших.

До 26 жовтня в музеї «Духовні скарби України» – виставка «THE PARISIANER», яку представили Посольство Франції та Французький інститут в Україні. Образи і важливі теми з життя Парижа об'єднали навколо себе десятки художників та ди-

зайнерів. Після успіху двох прем'єрних виставок у Парижі Україна є першою країною у світі, яка бачить цей проект.

До 30 листопада в Національному музеї мистецтв імені Богдана та Варвари Ханенків – виставка «Скарби баронів де Шодуар» (європейське мистецтво XVI–XIX століть із колекції Житомирського обласного краєзнавчого музею). Вона є наступним етапом проекту «Європейський вимір», започаткованого Національним музеєм мистецтв імені Богдана та Варвари Ханенків у 2012 році. Перші дві виставки – «100 шедеврів старих майстрів з 9 музеїв України» та «Три шедеври класичного мистецтва з музеїв Італії» – мали величезний успіх.

Інформаційний партнер заходу – газета «Культура і життя».

Захоплюючий реалізм

Світлана СОКОЛОВА

Всеукраїнська виставка до Дня художника.

Вона відкрилася напередодні цього свята у столичному Будинку художника. І збрала гостей з усієї країни. Вітання митцям із цієї нагоди висловили радник Президента України Юрій Богуцький, начальник відділу монументального та образотворчого мистецтва Міністерства культури України Євгенія Крутоголов, голова Національної спілки художників України Володимир Чепелик, його заступник Ігор Волощук, очільники обласних осередків спілки та інші відомі особистості.

Юрій Богуцький оголосив вітання зі святом від Президента України Петра Порошенка. У

ньому зазначено: «Мистецька спільнота ніколи не залишалася осторонь важливих змін у країні. Сьогодні образотворчими засобами ви долучаєтесь до боротьби українського народу за єдність держави і право на європейський вибір».

Володимир Чепелик зачитав вітання голови Верховної Ради Олександра Турчинова.

Від Міністерства культури мала слово Євгенія Крутоголов. Вона запевнила творчих людей у наданні подальшої підтримки.

Віктор Ковтун, голова Харківської організації Спілки, підкреслив велике бажання митців виставляти свої роботи. Проте життя вносить свої корективи. Він висловив жаль із приводу, що представлено лише сімнадцять авторів із Донецька і двоє – з Криму. А Олег Микита, голова Львівського

осередку, зазначив, що, на його думку, таких широких експозицій не дозволяє собі влаштувати жодна країна в Європі.

На виставці бачимо всі види образотворчого та декоративно-прикладного мистецтва. «Добре, що представлені різні художні напрямки, – вважає академік Академії мистецтв України Василь Гурін. – І авангард сучасний. Але переважає, незважаючи ні на що, емоційний реалізм. Він захоплює. Експозиція енергійна, сонячна. Виходить, що чим складніше життя, тим самовідданіше працюють митці – відверто, душею!»

Тут багато молоді, студентів, випускників академії та їхніх робіт».

«Твори демонструють: ми залишаємося вірними реалі-

стичному шляху в мистецтві, – підтримує пана Гуріна художниця Ніна Саєнко. – І розвиваємо традиції, незважаючи на те, що навколо, в тій же Європі, багато позицій цієї школи вже втрачено.

У нинішні складні часи це такий позитив – відчуття козацького духу, незламності та бажання людей жити у вільній країні! Роботи є і трагічні, присвячені подіям на Сході країни, і на історичну тематику. Чудові краєвиди».

Твори, розміщені у тричотири ряди, сягають стелі. Таку насичену експозицію багато глядачів бачили вперше.

На фотознімках: слово має Юрій Богуцький; на виставці Фото авторки

Мінотавр-квест

Досліджуються підсвідомі страхи сучасника.

А також бажання та їхні трансформації на шляху до здійснення. У цьому запевняє Олена Єгорушкіна у прес-релізі проекту «Мінотавр-квест. Олександр Король». Відкривається вхід у лабіринт, а нитки Аріадни з інсталяції ведуть глядача до картин, кожна з яких є уособленням поглядів і бажань. «Мінотавр – це «темна сторона» світу.

Виявивши Мінотавра у лабіринті, можна або битися з ним, перемігши свої недоліки, або стати його союзником, прийнявши його бік» (О. Король). Та щойно глядач опиняється у просторі експозиції, межа стирається.

Оцінити експозицію до 3 листопада можна у столичній «Я Галереї».

«Хотів би зосередитися на розкутій подачі матеріалу, –

каже галерист Павло Гудімов. – Вважаю Олександра Короля унікальним, зі своєю глобальною мовою. Це мистецтво, форма подачі дуже відповідають

часу. Можемо побачити період деструкції кубізму, вуличне мистецтво, експресіонізм. З одного боку, все немов грудка, але настільки збалансовано й потужно, що вбиває наповал!

Плюс його постійне бажання «вилізти» із графічної площини та займатися роз'ємно-графічним об'єктом. Він це робить із такою професійною легкістю! Знаю, що кожна робота автора – це десятки ескізів. Але справжнє мистецтво так і має виглядати: показово легко, щоб мук творчості не було видно. Водночас муки, що стосуються екзистенційних тем, відображені повністю».

Лідія ОРЛЕНКО
На фотознімку: робота «Transformation»

редактор
Антон ФІЛАТОВ

сучасне мистецтво

■ УЖГОРОД

До 2 листопада у мистецькому центрі «Галерея Ілько» триватиме виставка bigo. Експозицію названо на честь винахідника кулькової ручки Ласла Біро. Своє легендарне ноу-хау він запатентував у 1938 році. Тоді винахідник навряд чи припускав, що його твір стане інструментом сучасного мистецтва. Проте саме так використали кулькові ручки автори ужгородської експозиції.

Ініціатор виставки художник Тарас Табака висунув усім учасникам лише одну умову – всі твори мають бути виконані виключно кульковою ручкою. За його словами, цей інструмент, на відміну від олівця, не залишає права на помилку, адже неправильно виведену ручкою лінію витерти неможливо.

У проєкті взяли участь митці як із Закарпаття, так і з Києва та Львова. Окрім самого Тараса Табаки, свої роботи на експозиції презентували Володимир Будніков, Надія Дідик, Вадим Харабарук, Влад Габда, Ольга Секереш, Володимир Гурін, Беата Корн, Емма Тремба, Альбіна Табак, Віктор Мельничук, Олег Сусленко, Наталія Шевченко та інші.

Згодом виставка поїде у Дебрецен (Угорщина), після чого буде представлена у київському Мистецькому Арсеналі.

■ КІЇВ

До 16 листопада у Національному музеї Тараса Шевченка можна буде відвідати виставку Микити Шаленного «Четверте парадне». Дніпропетровський художник презентує сім живописних робіт. Образи середньовіччя на них зображені на тлі інтер'єрів під'їздів сучасних багатоповерхівок.

«Багатоквартирний будинок можна порівняти із певним хутором чи середньовічним поселенням, де дуже часто складаються специфічні стосунки між істотами, що там проживають. Істота, яку ми зустрічаємо в під'їзді будь-якого багатоповерхового будинку, не може бути нами з точністю ідентифікована», – розповідає куратор виставки Костянтин Дорошенко.

За словами організаторів, розташувати експозицію було вирішено не в одній залі. Для того, щоб роботи читалися гармонійніше, їх розвісили у досить несподіваних та специфічних місцях. У подібних закутках живопис зазвичай не виставляється.

Нещодавно Микита Шаленний представляв Україну на масштабній російській виставці COSMOSCOW. Окрім живопису, він працює в жанрах відео, фото та інсталяцій.

«Кадирова» чи «Ленін»?

Антон ФІЛАТОВ

У лондонській галереї Saatchi відкрилася масштабна виставка сучасного українського мистецтва «Передчуття: українське мистецтво сьогодні».

Свої роботи на ній презентували 38 вітчизняних митців. Серед них була і Жанна Кадирова, яка повезла у Британію роботу зі своєї відомої серії «Неявні форми». Зустрівшись із Жанною одразу після її повернення в Україну, ми розпитали її про особливості цієї виставки, про високі стандарти британського арт-менеджменту та про те, що ставити на постаментах з-під Леніних.

– «Передчуття» – це показова експозиція сучасного вітчизняного мистецтва?

– На цій виставці було представлено 38 художників. Це не мало, проте це, звичайно, далеко не всі ключові вітчизняні митці. Я б охарактеризувала виставку, як «українське мистецтво очима британського куратора». Це справді дуже авторитетний організатор, який має величезний досвід у проведенні експозицій. Та все одно ця виставка – погляд лише однієї людини. Серед головних її «плюсів» відзначу те, що поряд із роботами класиків (Тістол, Сільваші...) на ній були представлені твори молодих митців, про яких ми почули лише кілька років тому.

– Усі роботи на експозиції так чи інакше пов'язані з подіями в Україні?

– Не зовсім. Наприклад, на полотні Василя Цаголова зображуються люди, що біжать із вилами. Така собі ілюстрація повстання. Але поряд із подібними творами були й роботи, які безпосередньо не стосуються сьогодення. Ця виставка не є реакцією на події в Україні. На ній зібрані роботи, котрі були зроблені раніше, ніби передчуття нинішніх подій.

– Нещодавно Олег Тістол запропонував чудову ідею поставити Ваш «Пам'ятник новому пам'ятнику» замість монумента Леніну на Бессарабській площі у Києві. Чи не було схожих ініціатив від чиновників?

– Я чула від своїх колег думку, що ця робота була б зараз дуже актуальною. Однак мені не цікаво повторювати свої проєкти. «Пам'ятник...» вже встановлено у Шаргороді у 2009 році. Там він себе чудово почуває. Пропозиції щодо його встановлення у Києві від чиновників я не отримувала.

гувала їх під якусь одну тенденцію. Наприклад, у фільмі «Такі красиві люди» Дмитра Мойсеева немає соціального підтексту. Проте він є у «Майдані» Сергія Лозниці та «Племіні» Мирослава Слабошпицького.

Не можу сказати і про те, що вітчизняна музика більш ко-

пис. Потрапивши на виставку одного з класиків сучасного британського мистецтва, я побачила, що майже кожна з представлених робіт належить приватному колекціонеру. Тобто всі ці твори були привезені спеціально для експозиції в Лондон. Настільки відповідальний підхід до формування експозиції нам не світить ще дуже і дуже довго.

– Наш арт-менеджмент лише у зародковому стані. До того ж ми ще до кінця не розібралися з радянською спадщиною. Наприклад, Спілка художників – чи потрібна вона взагалі?

– Звичайно, Спілка художників потрібна. Однак не в тому вигляді, в якому вона перебуває нині, бо застаріла. Те, що вона надає художникам майстерні, які закріплюються за ними на все життя, – дуже велика допомога. Однак діє ця система дуже слабо, і її необхідно реформувати. Та не думаю, що хтось сьогодні буде цим займатися, адже це вимагає вкладень. А грошей у держави немає.

– Так, фінансування скорочене за усіма статтями. Та, незважаючи на складнощі, Спілка продовжує проводити виставки, майстерень у художників менше не стало (принаймні за останній рік), навіть знайшлися кошти презентувати вітчизняне мистецтво на Венеційському бієнале. До речі, наступного року Ваші роботи будуть виставлятися на цій престижній експозиції.

– Я була одним із трьох митців, які презентували Україну на Венеційському бієнале і торік. Я вже 12 років працюю у сучасному мистецтві, і жодна виставка не давалася настільки важко, як ця. Під час транспортування робіт у Венецію деякі розбились. Каталоги хоч і були надруковані, проте на виставці їх фактично не було. Готель мені було оплачено так, що я мала виїхати у день відкриття виставки. Частину витрат на організацію виставки я змушена була взяти на себе.

На фотознімку: «Пам'ятник новому пам'ятнику» в Шаргороді

І якщо б мені запропонували втілити цей задум, то я б обіграла цей проєкт якось по-новому.

– Якщо проводити паралель між українським та європейським кіно, то в наших фільмах одразу помітний акцент на соціальній тематиці. Якщо порівнювати музику, то наші композитори створюють більш колоритні та строкаті за звучанням мелодії. А як щодо сучасного мистецтва? Чим відрізняються твори наших митців від того, що роблять західноєвропейські художники?

– Цікаві українські фільми можна перерахувати на пальцях однієї руки. І я б не підтя-

лоритна, аніж західна. У нас просто є більш і менш талановиті композитори та виконавці. У Європі багато країн, кожна з яких має свою унікальну культуру. І хороше сучасне мистецтво – інтернаціональне. Воно не має прив'язок до якихось тенденцій чи узагальнень. Якщо воно класне, то воно викликає у людини почуття, де б воно не було створене.

– Багато хто наголошує на високому рівні британського арт-менеджменту...

– Вхід в усі галереї Лондона безплатний. Там розміщені краді колекції світу. Крім того, дуже розумно подана експозиція. Під кожною з робіт присутній опис і під-

редактор
Аліна ОНОПА

ДИТЯЧИЙ СВІТ

■ ДІТЯМ ДОНБАСУ

Громадська організація «Миротворець» спільно з галеристом Оленою Ягодовською 22 жовтня проводить благодійний аукціон «Дітям Донбасу».

Зібрані кошти використають на спорудження будинку, який найближчим часом стане домівкою для дітей-сиріт із Донбасу.

У рамках благодійної виставки-аукціону будуть виставлені роботи представників українського живопису: Ахри Аджінджала, Юрія Вакулєнка, Атаян Гаяне, Ігоря Губського, Алекса Коша, Германа Міготіна, Романа Мініна, Євгена Ройтмана, Юрія Сивиріна, Андрія Цоя та інших.

Роботи художники надали безоплатно, тому не продані полотна передадуть у власність дитячого будинку.

Передаукціонна виставка триватиме до 22 жовтня в галереї «Тадзіо».

■ КОНЦЕРТИ ЗА МИР В УКРАЇНІ

Під гаслом «За мир в Україні» на запрошення Пряшівського архієпископа і митрополита Яна Баб'яка відбулися концерти хору хлопчиків та юнаків Мукачівської хорової школи у Словаччині, в Кафедральному храмі Св. Івана Хрестителя в Пряшеві і в храмі Божої Мудрості у Свиднику.

Перед концертами хор співав на Службі Божій, що сприяло створенню високодуховної атмосфери у храмах.

Прозвучали духовні твори Дмитра Бортнянського, Миколи Лисенка, Миколи Леонтовича, Олександра Кошиця, Володимира Волонтира і пісні січових

стрільців в обробці Михайла Гайворонського та Володимира Волонтира.

У Пряшеві хор вітали архієпископ і митрополит Ян Баб'як і генеральний консул України Ольга Бенч, у Свиднику – мер міста Ладіслав Ванко.

У вільний час діти ознайомилися з архітектурою та історією Пряшева, побували біля захоронення Олександра Духновича, відвідали етнографічний музей архітектури і побуту в Свиднику.

У планах колективу Мукачівської хорової школи хлопчиків та юнаків – проведення таких духовно-мистецьких акцій на Закарпатті.

Один день сонця

Леся САМІЙЛЕНКО

У столичному Будинку культури «Росток» відбувся фестиваль «Зоряна осінь».

Цьогорічний конкурс був цікавий тим, що позмагалися приїхали багато конкурсантів віком від 5 і до 12 років. Такий собі дитсадково-шкільний зорепад, який викликає у членів журі почуття тепла і зворушеності.

Тож вирішили не роздумувати довго, а нагородити маленьких героїв, більшість із яких вперше вийшла на сцену перед публікою, та тих, хто професійно може не лише оцінити, але й підказати, порадити. А як же вони хвилювалися і водночас, не менш душевно, старалися! І як було членам журі не домовитися про те, що кожен із таких учасників вартий високої нагороди?

Дипломами учасників фестивалю «Зоряна осінь» нагородили, як ніколи раніше, лише декількох. Більшість отримала треті премії, другими нагородили старших, а перші премії отримали найкращі. А для двох учасників фестиваль став особливим і справді зоряним, тому що вони стали лауреатами гран-прі.

Із такими нагородами повернулися з фестивалю учасники хореографічного колективу «Дивограй» з міста Ромни Сумської області та обдарована скрипалька Бочарова Лія з Донецька, яка вразила високим рівнем виконання складних музичних творів. А ще скорила глядача харизматичність виконавиці і професійне (у 10 років!) володіння інструментом. Її виступ завершився тишею в залі, який від несподіванки припинив і одразу ж вибухнув шаленими оплесками.

Хореографічний колектив «Дивограй» свою високу нагороду здобув за яскраве і енергійне танцювальне дійство, яке пробудило почуття не лише естетичної насолоди, але й патріотизму. Блискавичний

«Гопак» у виконанні юних учасників був таки кращим номером конкурсної програми. Хоча і в постановці «На лавці» вони були не менш артистичними.

Кращими у номінації «Хореографія» стали киянка Ксенія Ващенко та Оксана Поліщук із Нетешина Хмельницької області. Не менше задоволення подарували всім і володарі першої премії – колектив «Феєрія» з міста Бровари, що на Київщині.

Першими вокалістами конкурсу стали житомирянин Дмитро Ніжельський, киянка Анастасія Лук'янчук (академічний вокал) та Анастасія Думець із Кузнецівської Рівненської області. Чудовою грою на бандурі вразила киянка Валерія Перієва.

Додому юні таланти та їхні наставники привезли не лише нагороди, але й море позитиву та фестивального вражень. А позитив у наш час – продукт дефіцитний.

На фотознімках: хореографічний колектив «Дивограй»; Лія Бочарова
Фотознімки Юрія ВАРАВИ

Діти об'єднують Луганщину

Нещодавно на Луганщині провели V Свистунівський фестиваль.

Розпочався він покладанням квітів біля пам'ятника Кобзареві у Свистунівці – там розташований перший і поки що єдиний пам'ятник Тарасові Шевченку в сільській місцевості Луганської області. А головне дійство відбувалося в Народному домі «Сватівська Лучка».

Відкриття фестивалю благословили священники трьох українських церков. Гімн України виконав кобзар Василь Лютий. Захід відбувся у форматі концерт-конкурсу. На сцену вийшли герої України – учасники Євромайдану, люди, які рішуче протистояли сепаратистам, а також бій-

ці добровольчих батальйонів, воїни Збройних сил. Для них молодь читала вірші, а журі на чолі з військовим капеланом о. Романом визначало переможців.

Участь у дійстві взяли 64 конкурсанти з усіх п'яти шкіл міста Сватове, дванадцять сільських шкіл та дитячого садка «Веселка». Уперше на фестиваль прибули гості з Рубіжного, Старобільська, Куп'янська.

У номінації про Тараса Шевченка, Україну, рідний край та рідну мову була найбільша кількість учасників – 23, а 12 з них із власними віршами.

Кожен конкурсант отримав у подарунок книжку лікаря і знаного луганського краєзнавця Ігоря Сасенка

«Минуле українського козацтва на Луганщині» та диски видавництва «Просвіта». Переможців нагородили дипломами, «Кобзарями» та грошовими преміями.

До речі, в березні у Сватівській школі мистецтв імені Василя Зінкевича відбулася художня виставка «Живе й донині у серцях дитячих Шевченкова соборна Україна». У ній брала участь шкільна молодь із Сіверодонецька та Сватівського району.

Журі на чолі з педагогом Альбіною Шведовою тоді не визначило переможців. Тому нагородження відбулося на фестивалі.

Сергій ЛАЩЕНКО

редакція журналу

ДИТЯЧА СТОРІНКА

Саморобний пластилін

Для домашнього пластиліну знадобляться:

- гаряча вода;
- рослинна олія;
- борошно;
- дрібна нейодована сіль;
- лимонна кислота;
- харчові барвники.

Хід роботи:

1. Наливаємо в каструльку 2 склянки води, додаємо 1 столову ложку олії. Ставимо на вогонь. Коли почне закипати – вимикаємо вогонь.
2. Поки вода закипає, змішуємо в мисочці 2 склянки борошна, 1 склянку дрібносінької солі, 1 столову ложку лимонної кислоти. Перемішуємо. Суміш ділимо на кілька частин (за кількістю барвників) і розкладаємо по різних мисочках. Додаємо у суміш барвник. Тісто можна фарбувати харчовими барвниками. Або – натуральними. Наприклад, соком буряка, шпинату, моркви. Чи спробувати додати гуашеві фарби.
3. Це має робити лише дорослий! Потроху виливаємо гарячу воду в борошняну суміш (мал. 1). І весь час перемішуємо дерев'яною лопаткою. Спочатку суміш буде грудкувата (мал. 2), але борошно почне заварюватися, і тісто густішатиме (мал. 3). Коли суміш вихолоне, замішуємо її, як звичайне тісто (мал. 4). Суміш має вийти м'якою, еластичною, світлою і не повинна липнути до рук. Якщо тісто рідке і липне, додай ще борошна.
4. Місити тісто найкраще в гумових рукавичках (особливо якщо фарбники хімічні, а не натуральні). За бажанням можна додати блискіток.

Усе! Саморобний пластилін готовий! Зберігати його треба у щільно закритій банці або в поліетиленовому пакеті. А ще саморобки, зроблені з цього пластиліну, висихають і стають твердими. Тому їх можна розфарбувати, вкрити лаком і подарувати як гарні сувеніри!

Осінь, як і літо, також може бути наповнена цікавими подорожами. І ми з друзями вирушили у мандрівку однією з річок України.

Встав слова у кросворд, а виділені літери впиши у клітинки внизу і дізнаєшся, де ми мандрували!

2 літери 3 літери

ДО	АЛІ
КБ	БІС
ЛЯ	ВАЗ
НЕ	ВИД
СВ	ГАЙ
УФ	ГУК
	ЗАТ
	ЗЛО

4 літери

АБАК	ЕРА
АЛЮР	КІО
БАРС	КЕБ
БАЯН	КІЙ
ДЖИН	КОД
КЛЕЙ	ЛАТ
ОПІК	ЛЕЯ
РИГА	НІК
РУКА	ООН
СЕРБ	ПАЗ
ШИЛО	РАФ
ШПІЦ	ШАГ
	ТОЛ
	УЗД
	УНА
	ШОВ
	ШУЯ

5 літер

КУЧЕР
СУДАК
ПІШАК
ШЛАНГ

6 літер

БРЕМЕН
КОРАЛ
РУСЛАН
УДМУРТ
ЦИТРУС
ЧАЙНИК
ЧАСНИК

7 літер

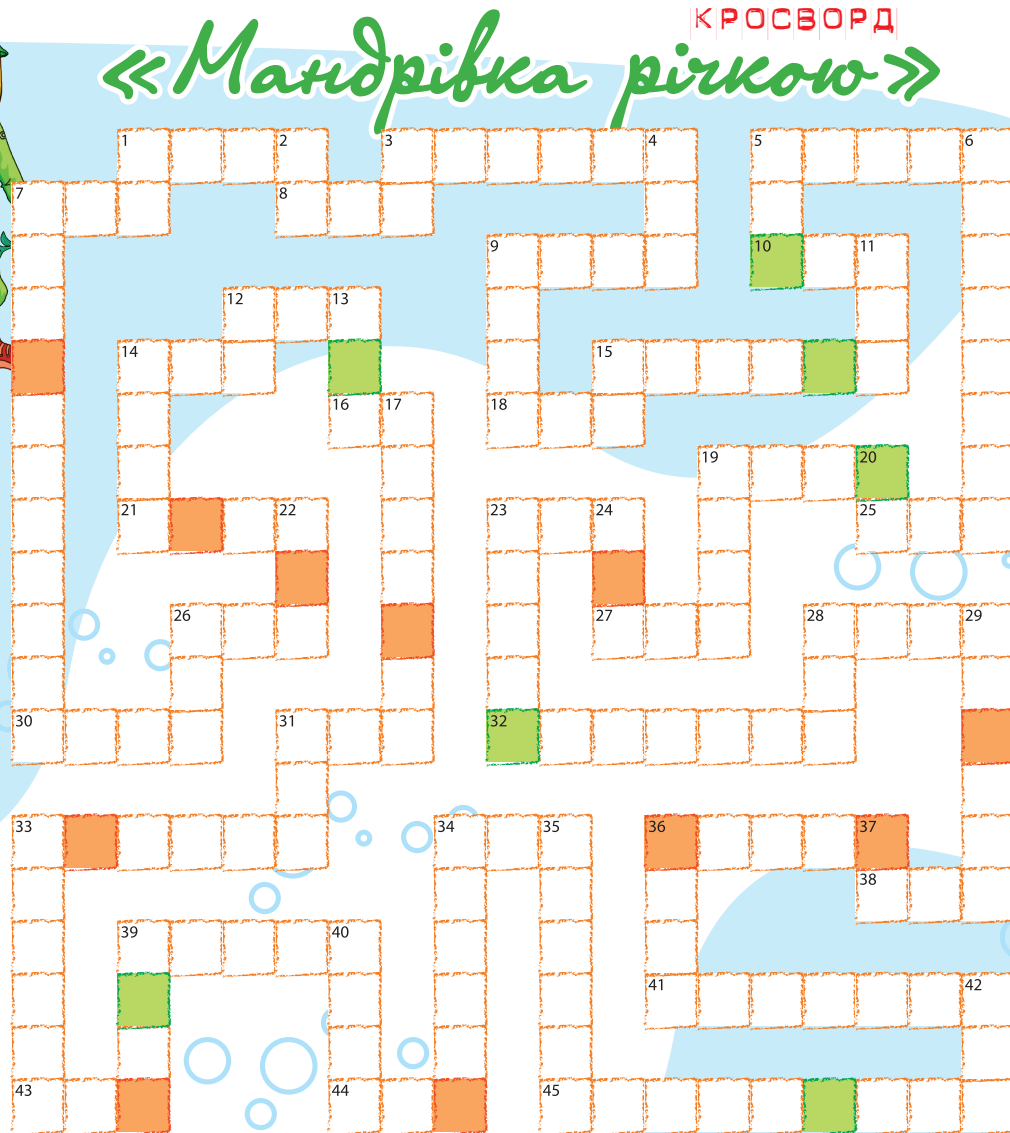
БОГОМОЛ
КОЗЕРІГ
УРУГВАЙ

8 літер

ГУМАНОІД

9 літер

НУМЕРАЦІЯ

Ми мандрували річкою _____, що в _____ області.

Відповідь: річка Ворскла, що у Полтавській області.

ЩОБ ДІТИ, ХТО ВОНИ, ЗМАЛЕЧКУ ЗНАЛИ — ЧИТАЙТЕ З КОЛИСКИ УКРАЇНСЬКІ ЖУРНАЛИ!

Передплати на будь-якій пошті!

Зайди на наш сайт в Інтернеті: www.feya.net.ua

редактор
Алла ЯКОВЕНКО

СТОЛИЧНА АФІША

ІЗ 20 ДО 26 ЖОВТНЯ 2014 РОКУ

АРТ-ЦЕНТРИ

АРТ-ЦЕНТР «Я ГАЛЕРЕЯ»

www.yagallery.com.ua
Київ, вул. Хорива, 496, тел. (044) 492-92-03
Олександр Король «Мінотавр-квест»
(до 3 листопада)
Художник продовжує дослідження підсвідомих страхів середньостатистичного сучасника, а також бажань і їх трансформації на шляху до здійснення, але не ставить їх до цього серйозно. Він грається із уявою глядача, демонструючи йому ефектні сцени психічних метаморфоз і пропонує самостійно обрати персонажів і «ходи» гри.
Час роботи: з 10.00 до 19.00, нд. – вихідний.

АРТ-ЦЕНТР Я. ГРЕТЕРА

www.greter-art.com
Київ, вул.Вадима Гетьмана, 6 (ТЦ «Більшовик» Блок А, 4–6 поверх), тел. (044) 200-07-60
Заслужений художник України **Валерій Франчук «Україна. Незалежність...»**. Живопис (до 7 грудня)
Через усю творчість митця проходить тема любові до Батьківщини. Сюжети полотен – неймовірно прекрасні образи української землі, старих міст і людей.
Час роботи: щодня з 11.00 до 21.00.

ЩЕРБЕНКО АРТ-ЦЕНТР

www.shcherbenkoartcentre.com
Київ, вул. Михайлівська, 226, тел. (044) 279-53-53
Персональний проект **Сергія Кайдака «Час уперед (Timeline)»** (до 8 листопада)
Кожна із робіт відображає певний момент, емоцію, дуже особисте, проникливе і неповторне переживання художника.
Час роботи: з 11.00 до 20.00, нд., пн. – вихідні.

МУЗЕЇ

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЗАПОВІДНИК «СОФІЯ КІЇВЬСЬКА»

www.nzsk.org.ua
Київ, вул. Володимирська, 24, тел. (044) 278-26-20
Виставковий зали «Хлібня»
Національний заповідник «Софія Київська», НЦНК «Музей Івана Гончара» та Родовід-Галерея запрошують на виставку із музейних та приватних колекцій **«Збережене сонце. Український наїв ХХ ст. Майстри»** (до 31 жовтня)
Представлено творчість найвідоміших непрофесійних художників – Панааса Армоленка, Марії Примаченко, Катерини Булокур, Григорія Ксьонза, групи полтавських кустарів, Івана Лисенка, Марії Непен та багатьох інших.
Час роботи: з 10.00 до 18.00, ср. – з 10.00 до 17.00.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ХУДОЖНИЙ МУЗЕЙ УКРАЇНИ

www.namu.kiev.ua
Київ, вул. М. Грушевського, 6, тел. (044) 278-13-57
Проект **Павла Макова «Paradiso Perduto»** (до 26 жовтня)
Час роботи: ср., чт., нд. – з 10.00 до 18.00, пт. – з 12.00 до 19.00, сб. – з 11.00 до 18.00, пн., вт. – вихідні.

НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

www.museumshvchenko.org.ua
Київ, бул. Т. Шевченка, 12, тел. 234-25-56
Виставка живопису **Марії Приймаченко** із приватних збірань (до 27 жовтня).

Марія Приймаченко.
Бусени на Поліссі, 1981

Персональний проект **Микити Шаленного «Четверте парадне»** (до 3 листопада).
Дніпропетровський художник представляє сім живописних робіт, в яких образи середньовіччя проявляються на фоні інтер'єрів під'їздів сучасних багатоквартирних будинків.
Час роботи: з 10.00 до 18.00 (каса до 17.30), пн. – вихідний.

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР НАРОДНОЇ КУЛЬТУРИ «МУЗЕЙ ІВАНА ГОНЧАРА»

www.honchar.org.ua
Київ, вул. Лаврська, 19, тел. (044) 288-92-68
Виставка історичних мініатур **«1000 років на захисті Батьківщини»** (до 26 жовтня)

Представлено військово-минуле України в історичних мініатюрах. Зброя, спорядження, уніформа українських воїнів та збройних формувань від часів Київської Русі до Другої світової війни. Автор – львівський скульптор Дмитро Марков.
Виставка унікальної колекції подільської вишивки родини Причепів (до 31 жовтня).
«Покров». Сучасні ікони сімейної іконописної майстерні «Небо на землі» (до 3 листопада)
Час роботи: з 10.00–17.30, пн. – вихідний.

НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДЕКОРАТИВНОГО МИСТЕЦТВА

www.mundm.kiev.ua
Київ, вул. Лаврська, 9, корп. 29, тел. (044) 280-13-23
Сергій Савченко «Екзистенція в площині паперу та природних об'єктних форм». Живопис, графіка, таракани (до 26 жовтня)
«Нові надходження музею. 2009–2014» (до 25 листопада)
На виставці представлені твори художнього ткацтва, вишивки, батику, декоративного розпису, народного іконопису, писанкарства. Серед них роботи художників Т. Мисковець, Н. Гронської, Л. Жоголь, Н. Борисенко, М. Семесюк, С. Бутковської та інших.
Час роботи: з 10.00 до 18.00, вт. – вихідний.

НАЦІОНАЛЬНИЙ МУЗЕЙ МИСТЕЦТВА ІМЕНІ БОГДАНА І ВАРВАРИ ХАНЕНКІВ

www.khanenkomuseum.kiev.ua
Київ, вул. Терещківська, 15–17, тел. (044) 235-32-90
Виставка **«Скарби баронів де Шодуар»** (до 30 листопада)
Експонуються твори європейського мистецтва XVI–XIX ст. із колекції Житомирського обласного краєзнавчого музею.
Час роботи: з 10.30 до 17.30, пн., вт. – вихідні.

МУЗЕЙ СУЧАСНОГО МИСТЕЦТВА УКРАЇНИ

www.modern-museum.org.ua
Київ, вул. Фрунзе, 41, тел. (044) 454-47-40
Виставка **«Арт-Плотинно»**. Українські художники: літні пленери 2014 року (до 25 жовтня)
Час роботи: з 11.00 до 19.00, пн. – вихідний.

МУЗЕЙ ІСТОРІЇ КИЄВА

www.kyivhistorymuseum.org.ua
Київ, вул. Б. Хмельницького, 7, тел. (044) 520-28-22
Виставка **«90 років історії Київського експериментального кераміко-художнього заводу»** (до 27 жовтня)
Представлено предмети із приватних колекцій, які експонуються вперше.

Керамічна скульптура
«Венеція»

«1914. Київ. Мир/війна» (до 18 січня 2015 року)
Виставка до 100-річчя початку Першої світової війни.
Час роботи: з 10.00 до 19.00, пн. – до 16.00.

МУЗЕЙ ШОЛОМ-АЛЕЙХЕМА

www.sholom-aleichem.kiev.ua
Київ, Велика Васильківська 5а, тел. (044) 235-17-34
Стефан-Арпад Мадяр «Виміри». Живопис (до 25 листопада)
Час роботи: з 10.00 до 17.00, пн. – вихідний.

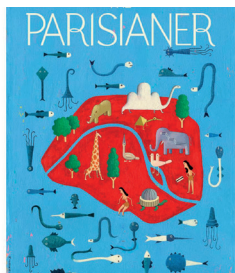
МУЗЕЙ КНИГИ І ДРУКАРСТВА УКРАЇНИ

www.vuam.org.ua
Київ, вул. Лаврська, 5, корп. 9, (044) 280-79-76
Виставка **«Арткнига»** (до 12 листопада)
Музей прагне залучити якнайширшу аудиторію до інноваційного та креативного бачення світу, зокрема, у царині книговодства, дослідження історії книги і книгодрукування. Тому запрошує не лише оглянути виставку, а й відвідати тематичні майстер-класи.
Час роботи: з 10.00 до 17.00, вт. – вихідний.

МУЗЕЙ «ДУХОВНІ СКАРБИ УКРАЇНИ»

Київ, вул. Десятинна, 12, тел. (044) 278-83-08
«The Parisianer в Україні. Обкладинки уявного часопису» (до 26 жовтня)
Посольство Франції в Україні та Французький інститут в Україні запрошують киян на виставку, яка поєднала в собі два міфічні образи: Парижа – «міста-сонця», яке протягом століть змушує мріяти про себе світ, та уявного часопису «The Parisianer». Сотня образів, кілька важливих тем з життя Парижа та парижан об'єднали навколо себе

десять художників та дизайнерів із Франції та із-за кордону.

«The Parisianer в Україні».
Фото Лорана Лепора

Час роботи: з 11.00 до 19.00, пн., ср., пт. – вихідні.

МУЗЕЙ ТЕАТРАЛЬНОГО, МУЗИЧНОГО ТА КІНОМИСТЕЦТВА УКРАЇНИ

www.tmf-museum.kiev.ua
Київ, вул. Лаврська, 9, корп. 26, тел. (044) 280-18-34
«І мертвим, і живим, і ненародженим...» (до 15 березня 2015 року)
Виставка до 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка
Час роботи: з 10.00 до 17.00, вт. – вихідний.

ГАЛЕРЕЇ

ГАЛЕРЕЯ «БОТТЕГА»

www.bottega-gallery.com
Київ, вул. Михайлівська, 226, тел. (044) 279-53-53
Аліна Максименко **«Штопанья»** (до 8 листопада)
Художниця експериментує із традиційним жанром. Це серія картин, створених у техніці колажу: штопанья грубими нитками і фрагменти панчів на мальовничих полотнах
Час роботи: з 11.00 до 20.00, нд., пн. – вихідні.

ГАЛЕРЕЯ «КАЛИТА АРТ КЛУБ»

www.kalitaartclub.com
Київ, вул. Богомольця, 6, тел. (044) 253-53-24
Катерина Косьяненко «Мамаі та Мамаівни. Короткий метр». Живопис (до 27 жовтня)
Цикл «Мамаі та Мамаівни» складається із картин, які було створено впродовж 2007–2010 років. Невеличкі монохромні роботи з серії «Короткий метр» наче маленькі сюжетні підтеми серед епічних полотен. Вони викликають відчуття належності до українського козацького минулого, інтєпретованого сучасною художницею, закоханою у красу традиційного іконопису, українських народних строїв, декоративного мистецтва, народної картини.
Час роботи: з 11.00 до 19.00, сб. – до 16.00, нд. – вихідний.

ГАЛЕРЕЯ «ПАРСУНА»

www.parsuna.ua
Київ, вул. Хорива, 43, тел. (044) 425-24-15
Виставка графіки **Катерини Свіргуненко «Гра графіка»** (до 31 жовтня)
Авторські львівські українські художників.
Час роботи: з 10.00 до 18.00, сб. – з 11.00 до 17.00, нд. – вихідний.

ГАЛЕРЕЯ «ЦЕХ»

www.zeh.com.ua
Київ, вул. Фрунзе, 69, тел. (044) 591-13-69
Микола Білоус «Аполлоніда». Живопис (до 25 жовтня)
Роботи за мотивами однойменного фільму Робертана Бенелло (2011).
Час роботи: з 14.00 до 20.00, нд., пн. – вихідні.

ТЕАТРИ

НАЦІОНАЛЬНА ОПЕРА УКРАЇНИ ІМЕНІ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

www.opera.com.ua
Вул. Володимирська, 50, тел. 279-11-69 (каса)
21 – А. Адад «Жізель»
22 – С. Рахманінов «Алеко». Ж. Бізе-Р. Шедрін «Кармен-сюїта»
23 – С. Прокоф'єв «Ромео і Джульєтта»
24 – Г. Доніцетті «Любовний напій»
25 – П. Чайковський «Спячка красуня»
26 – М. Лисенко «Наталка Полтавка»
Вистави для дітей
25 (12.00) – М. Римський-Корсаков «Казка про царя Салтана»
Вартість квитків: 20–300 грн.

НАЦІОНАЛЬНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА

www.ft.org.ua
Пл. Івана Франка, 3, тел. 279-59-21 (каса)
21 – І. Нечуй-Левицький «Кайдашева сім'я»
22 – Т. Шевченко «Назар Стодоля»
23 – Г. Горін «Ін IV»
24 – Н. Ворожбит «Квітка Будяк»
25 – І. Франко «Перехресні стежки»
26 – «Жона є жона...» (за А. Чеховим)
Вистави для дітей
25 (12.00) – «Попелюшка»

26 (12.00) – Е. Т. А. Гофман «Лускунчик»
Камерна сцена імені Сергія Данченка
21 – «Момент кохання» (за В. Винниченком)
23 – «На полі крові» (за Лесею Українкою)
24 – І. Афанасьєв «Самотня леді»
Вартість квитків: 20–250 грн.

НАЦІОНАЛЬНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

www.rusdram.com.ua
Вул. Б. Хмельницького, 5, тел. 234-42-23 (каса)
20 – Ж. Б. Мольєр «Уявно хворий»
21 – Б. Нушич «Д-р»
22 – В. Шекспір «Джульєтта і Ромео»
23 – А. Чехов «Вишневі сад»
24 – Ж. Ф. Реньяр «Шаленство кохання»
25 – Д. Патрик «Дивна місц Сєвідж»
26 (12.00) – Р. Юні «№13» (Шалена ніч, або Одруження Підена)
26 – Д. Псафас «Потрібен брехун!» прем'єра

«Потрібен брехун!»
Фото Ірини Сомової

Нова сцена
20 (20.00), **26** (18.00) – Н. Птушка «Ненормальна»
прем'єра
23 (20.00) – Л. Берфус «Янголято, або Сексуальні неврози наших батьків»
Сцена «Під дахом»
21, 26 – Клавдія Шульженко. Старовинний вальс
24 – «Олександр Вертинський. Бал Господній...»
25 – І. Виріпаєв «Валентинів день»
Початок вистав о 20.00
Вартість квитків: 20–210 грн.

КІЇВСЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ДРАМИ І КОМЕДІЇ НА ЛІВОВОМУ БЕРЕЗІ ДНІПРА

www.drama-comedy.kiev.ua
Просп. Броварський, 25, тел. 517-89-80 (каса)
Основна сцена
21 – О. Островський «Не все коту масляна»
22 – І. Губач «Корсиканка»
23 – Х. Бергер «Брешемо чисту правду»
24 – Ш. де Лафонтен «Небезпечні зв'язки»
25 – Р. Баєр «Чотири причини вийти заміж»
26 – М. Камолетті «Ідеальна пара»
Вистави для дітей
26 (12.00) – У. Хуб «Пасажир у валізі»
Вартість квитків: 40–120 грн.

Мала сцена

22 (15.00) – М. Коляда «Дні пролітають зі свистом...»
24 – А. Крим «Дзвінок з минулого»
25 (15.00) – Н. Птушка «Ти, якого любить душа моя...»
26 (15.00) – Й. Бай-Йосеф «Море... Ніч... Свічки...»
Вартість квитків: 60–100 грн.

КІЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРЕТИ

www.opretta.com.ua
Вул. Велика Васильківська, 53/3, тел. 287-26-30
21 – І. Кальман «Фіалка Монмартру»
22 – В. Ільїн, В. Лукашов «За двома зайцями»
23 – Кармен-сюїта прем'єра
24 – К. Гольдони «Труффальдіно із Бергам»
прем'єра
25 – Welcome to Ukraine, або Подорож у кохання
26 – І. Поклад «Так єврейське щастя»
Вистави для дітей
26 (12.00) – С. Бєдусенко «Лампа Аладдіна»
Вартість квитків: 20–150 грн.

Мистецько-концертний центр імені Івана Козловського

www.kozlovsky.kiev.ua
Вул. Хрещатик, 50б, тел. 235-75-18
26 – Містичне фольклорне дійство «Літаючи снами» за участі гурту «Звучи Доч»
Вартість квитків: 20–30 грн.

АКАДЕМІЧНИЙ МОЛОДИЙ ТЕАТР

www.molody.kiev.ua
Вул. Прорізна, 17, тел. 278-73-92 (каса)
22 – Н. Дубіна (за І. Нечум-Левицьким) «Кайдаш»
23 – «Інкрустації» (за Л. Костенко)
24 – Я. Гловацький «Четверта сестра»
25 – Ф. Шиллер «Підступність і кохання»
прем'єра
26 – Е. Е. Шмітт «Загадкові варіації»
Вистави для дітей
26 (12.00) – І. Пелюк, О. Харченко «Принцеса Лебідь»
Камерна сцена
21 – Яр. Стельмах «Синій автомобіль»
22 – А. Дуус «Гра в Бога»
23 – О. Савченко «Бери, люби, тікай!»

25 – В. Сароян «Я знайду тебе, тому, що кохаю!»
прем'єра
26 – О. Островський «Право на любов»
Мікросцена
24 – Н. Симчич «В чом чудю, тьота?!» прем'єра
Вартість квитків: 40–120 грн.

КІЇВСЬКИЙ МУНІЦИПАЛЬНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ОПЕРИ І БАЛЕТУ ДЛЯ ДІТЕЙ ТА ЮНАЦТВА

www.musictheatre.kiev.ua
Вул. Межгірська, 2, тел. 425-31-16
21 (13.00) – Музичні класики. Класик 3-й «Оперна абетка для дітей та їхніх батьків»
22 – С. Прокоф'єв «Ромео і Джульєтта» (до 70-річчя від дня народження н. а. СРСР В. Ковтуна)
23 – Київ Модерн-Балет: Двоє на гойдалці.
In Pivo Veritas
24 (12.00) – Б. Павловський «Білосніжка та семеро гномів»
25 (12.00) – М. Минков «Чарівна музика»
26 (12.00, 15.00) – П. Чайковський «Лускунчик»
Вартість квитків: 20–200 грн.

АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ЮНОГО ГЛЯДАЧА НА ЛИПКАХ

www.tuz.kiev.ua
Вул. Липська, 15/17, тел. 253-62-19
Велика сцена
22 (12.00) – У. Хуб «О восьмій на ковчезі»
прем'єра
23 (12.00) – М. Твен «Пригоди Тома Соєра»
24 (11.00) – «Вовжд червоношкірки» (за О. Генрі)
24 (18.00), **25** (12.00) – Е. Портер «Поліанна»
25 – А. Чехов «Вишневі сад»
26 (12.00) – Ю. Чеповецький «Добрий Хортон»
26 (18.00) – Т. Шевченко «Сон»
Мала сцена
22 (18.00) – О. Островський «Вовки та...»
23 – А. Курейчик «Обережно, жінки!»
24 (16.00) – М. Гоголь «Шинель»
25 (11.00) – О. Несміян «Ти особливий»
Вартість квитків: 35–70 грн.

КІЇВСЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ЛЬВІВ

www.akademichnyy.puppet.kiev.ua
Вул. М. Грушевського, 1а, тел. 278-58-08
25 (11.00) – М. Петренко «Про Курочку Рябу та Сонечко Золоте»
25 (13.00) – С. Ципін «Солом'яний бичок»
25 (15.00) – О. Сікало (за Ш. Перро) «Кіт у чоботях»
25 (17.00) – Є. Шарвіч «Червона Шапочка»
26 (11.00) – Г. Усач, С. Єфремов «Троє поросят»
26 (13.00) – С. Брижань «Пан Коцький»
26 (15.00) – В. Швембергер «Маріяка і Ведмідь»
26 (17.00) – О. Толстой «Золотий ключик»
Вартість квитків: 40 грн.
Вистави для дорослих
24 – В. Маслов (за Д. Боккаччо) «Декамерон»
Вартість квитків: 50 грн.

КІЇВСЬКИЙ МУНІЦИПАЛЬНИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ЛЬВІВ

www.puppet-theater.kiev.ua
Вул. Миропільська, 1, тел. 513-15-00
25 (11.00, 13.00) – С. Коган, С. Єфремов «Ще раз про Червону Шапочку»
26 (11.00, 13.00) – Г. Усач, С. Єфремов «Троє поросят»
Вартість квитків: 30 грн.

АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР «КОЛОСО»

www.teatr-koleso.kiev.ua
Андріївський узвіз, 8, тел. 425-04-22
21, 26 (15.00) – «У Києві на Подолі, або «Где ві сохніть белью?»»
22, 23 – «Ніч кохання» (за С. Васильченком)
24 – «Пристрасті доми пана Г-П.» (за Оленою Пчілкою)
25 – С. Злотницький «Триптих для двох»
Вистави для дітей
25 (14.00) – «Зоряний хлопчик» (за О. Уайльдом)
Каміна зала
26 – Р. Шиммельфельднік «Під тиском 1–3»
Вартість квитків: 50–150 грн.

АКАДЕМІЧНИЙ ДРАМАТИЧНИЙ ТЕАТР НА ПОДОЛІ

www.theatreonpodol.com
Андріївський узвіз, 20б, тел. 425-54-89
Театральна вітальня
23 – О. Вампілов «Старший син»
24 – Р. Тома «Пастка для одинака»
25 – Т. МакНеллі «Я – Марія Каллас»
26 – Фантазія-шансон «Алексембурзький сад»
Вартість квитків: 50–70 грн.
У приміщенні Малої зали Палацу мистецтв «Україна»
21 – «Мертві душі» (за М. Гоголем)
22 – М. Камолетті «La bonne Anna, або Як зберегти сім'ю»
23 – Т. Могильник, В. Гуляйченко «Лебедіне озеро. Сутінки»
26 – О. Коломійця «Фараони»
Вартість квитків: 70–90 грн.

НОВИЙ ТЕАТР НА ПЕЧЕРСЬКУ

www.newtheatre.kiev.ua
Вул. Немировича-Д

ОГОЛОШЕННЯ

Українська культура зазнала непоправної втрати. На 77-му році життя зупинилося серце визначного українського письменника й громадського діяча

Петра ОСАДЧУКА

Петро Ілліч Осадчук народився 2 грудня 1937 року в селі Острівці Городенківського району Івано-Франківської області у селянській родині. У 1960 році закінчив філологічний факультет Одеського університету. Працював учителем української мови й літератури в селі Стара Царичанка, завідувачем відділу листів районної газети «Прапор перемоги» на Одещині, у Тернопільському та Одеському обкомах комсомолу, у центральному апараті комсомолу, кілька років працював відповідальним працівником відділу культури Центрального комітету Компартії України, редактором у видавництвах «Маяк» і «Молодь», директором Бюро пропаганди художньої літератури Спілки письменників України.

Петро Ілліч Осадчук багато років вірою й правдою служив українській літературі, українській культурі. Упродовж кількох десятиліть письменник обирався секретарем Ради

Національної спілки письменників України, тривалий час працював секретарем правління Київської організації Спілки письменників України, головою приймальної комісії Спілки, заступником голови Національної спілки письменників України. Був одним з ініціаторів створення Народного Руху України.

Творчість Петра Осадчука широко znana не лише в Україні, а й далеко за її межами. Твори письменника друкувалися багатьма мовами світу. Понад півстоліття Петро Ілліч гідно представляв Україну не лише у жанрі поезії, літературної публіцистики, критики, літературного перекладу, а й після здобуття державної незалежності як депутат Верховної Ради України двох скликань.

До останнього дня письменник плідно працював на Українському радіо. Його щотижнева авторська програма «Вогонь в одежі слова» була однією з найкращих рейтингових програм на радіоканалі «Культура».

Петро Ілліч Осадчук – автор понад 30 книжок поезії та прози. Його перше видання, збірка поезій «Революційний паспорт», побачило світ у

1967 році й мало позитивний резонанс у читацьких і літературних колах. Згодом були цікаві збірки поезії, гумору та сатири: «Вітряк», «Третій перевал», «Ясний світ», «Біографія вірності», «Лінія життя», «Раска – біль і любов», «Іспит», «Земля, зігріта любов'ю», «Все співає і росте», «Взаємодія», «Закон постійних величин», «Пряма мова», «Сурми на світанні», «Біла каравела», «Второе дыхание» (у перекладі російською мовою), «День відкритих дверей», «Галера», «Театр перед мікрофоном», «Літаюча тарілка», «Реєстр українського лайдацтва», «Незрима стріла часу», «Паранормальні явища», «Чуття єдиної провини», «Чорні метаморфози», «Відзеркалення безодні», «Пень-клуб, або Паранормальні явища»; книги лірики: «Відкрите море душі», «Спокій за межею досяжності», «Родинний спадок», «Останній рубіж оборони», «Піднебесні паралелі» (авторська антологія перекладів із різних мов); книги літературно-критичних статей і есе: «Поезія – молодість душі», «Вище України – тільки небо» та інші.

Творчість і громадська діяльність Петра Осадчука були відзначені високими державними нагородами та багатьма літературними преміями. Письменник нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня, Почесною грамотою Президії Верховної Ради України, церковним орденом Святого Володимира III ступеня. Творчість письменника відзначена високими літературними преміями імені М. Островського, імені В. Сосюри, імені С. Олійника, імені П. Тичини, імені С. Руданського, імені А. Бортняка, імені Л. Вишеславського та іншими літературно-мистецькими нагородами.

Світла пам'ять про Петра Ілліча Осадчука – славного патріота України, мудрого законодавця, талановитого письменника, невтомного мислителя, дотепного словотворця, добросердечну й порядну людину залишиться у серцях багатьох людей, які його знали і шанували.

Київська організація Національної спілки письменників України;
Національна спілка письменників України;
Український фонд культури

■ БЕЗОПЛАТНЕ ОГОЛОШЕННЯ

Умови для публікацій безоплатних оголошень у тижневику «Культура і життя».

1. Подача оголошення будь-яким передбаченим для цього способом вважається письмовою згодою фізичної особи на обробку її персональних даних та їхню публікацію у відповідних межах.
2. Безоплатно приймаються приватні оголошення на теми, пов'язані з культурою (приватні уроки музики, вокалу, подарую книжку, картину, шукаю роботу в театрі, продаю музичний інструмент, приймаю замовлення на виготовлення народного одягу тощо).
3. Подана інформація друкується українською та російською мовами.
4. Безоплатні оголошення приймаються на вирізаних із газети купонах та
 - надісланих поштою;
 - по телефону/факсу +38 (044) 498–23–64;
 - за допомогою СМС-повідомлень на номер телефону +38 (067) 394–97–21 згідно з формою купона;
 - в редакції газети: Україна 03040, м. Київ, вул. Васильківська, 1;
 - через електронну пошту згідно з формою купона nvu.kultura.sale@gmail.com.
5. На одному купоні можна замовити публікацію лише одного приватного оголошення.
6. Безоплатне оголошення публікується протягом двох тижнів із часу його отримання.
7. Кількість безоплатних оголошень від однієї фізичної особи не може перевищувати трьох за місяць.
8. Текст оголошення повинен починатися з предмету оголошення.
9. Оголошення про загублені документи приймаються лише в редакції.
10. Редакція залишає за собою право редакторських правок у поданому оголошенні. Інформація, яка не відповідає зазначеним умовам, НЕ ПУБЛІКУЄТЬСЯ.
11. Обсяг оголошення – до 25 слів.
12. Претензії з приводу затримки чи втрати оголошень, відправлених поштою, редакція не приймає.
13. Оголошення, подані для газети, надалі дублюватимуться на порталі uaculture.com.
14. Редакція може змінювати вимоги щодо змісту та умов публікації оголошень.
15. У випадку виявлення недобросовісної інформації (подання оголошення на чужі номери телефонів або адреси) редакція передає відповідні матеріали для розслідування правоохоронним органам.

Редакція застерігає: відповідальність за інформацію в оголошеннях несуть їх подавачі, зміст поданого оголошення повинен відповідати вимогам чинного законодавства та нормам моралі.

Безоплатне оголошення

Текст оголошення _____

Телефон _____

ПІБ _____

Адреса _____

Підпис _____

Міністерство культури України з глибоким сумом сповіщає, що 7 жовтня перестало битися серце

Василя Івановича РЯБЕНЬКОГО

– заслуженого діяча мистецтва України, генерального директора Донецького національного академічного театру опери та балету імені А. Солов'яненка.

Передчасна смерть Василя Івановича – важка і непоправна втрата не лише для театру, якому він присвятив понад 25 років свого життя, а і для всієї української культурної спільноти.

Його багаторічна праця, присвячена збереженню та розвитку найкращих традицій вітчизняного театрального мистецтва, стала яскравим прикладом відданого служіння українському народу.

Цілеспрямований, принциповий, рішучий та безмежно відданий улюбленій справі, Василь Рябенкий завжди був сповнений нових задумів та ідей.

Добра та світла пам'ять про нього назавжди залишиться у наших серцях.

– копія документа, що засвідчує особу (паспорт);

– копія документа про освіту за відповідною спеціальністю;

– копія витягу з трудової книжки (за наявності).

Документи приймають рекомендованими листами протягом 30 календарних днів після оприлюднення оголошення (до 17.11.2014) за адресою: 02002, м. Київ вул. Луначарського, 1-б. Резюме надсилати на електронну адресу: zav.lit@i.ua.

Конкурс відбудеться 17 листопада 2014 року, о 14:00 за адресою: 02002, м. Київ вул. Луначарського, 1-б.

Телефони для надання довідок: (044) 516-42-31; (044) 517-19-72.

У ніч на 15 жовтня на 90-му році перервалося життя народного артиста України, лауреата Національної премії імені Т. Шевченка, режисера-постановника Національної оперети України

Сергія Костянтиновича СМІЯНА

Він здобув освіту в Київському інституті театрального мистецтва імені І. Карпенка-Карого. Працював на керівних посадах у провідних театрах Дніпропетровська, Запоріжжя, Житомира, Києва та Львова. Його любов до жанру оперети розпочалася постановкою у Львівській опері «Циганського барона» Й. Штрауса, а продовжилася – на посаді художнього керівника Київського театру оперети.

Період із 1981-го до 1997 року, коли Сергій Костянтинович очолював Київський театр оперети, можна назвати періодом «класичної оперети». Саме тоді на сцені з'явилися світові шедеври І. Кальмана, Й. Штрауса, Ф. Легара, Ф. Зупше: «Сільва», «Маріца», «Баядера», «Принцеса цирку», «Чарівна Галатея», «Царевич», «Весела вдова»...

Із 1997-го до останнього дня життя Сергій Костянтинович працював режисером-постановником у Національній опереті України. Режисура Сергія Сміяна завжди вирізнялася великою творчою фантазією, художнім смаком, умінням точно та тонко розкривати музичну драматургію. Сергій Костянтинович неодноразово із великим успіхом репрезентував українське театральне мистецтво за кордоном.

Колектив Національної оперети України глибоко сумує з приводу смерті видатного режисера та діяча культури і висловлює щирі співчуття рідним, близьким, друзям та колегам.

Вічна пам'ять!

Київський муніципальний академічний театр ляльок оголошує конкурс на заміщення вакантної посади помічника головного режисера

Вимоги до претендента:
– освіта відповідного професійного спрямування;

– відданість театральній справі.

Перелік документів:

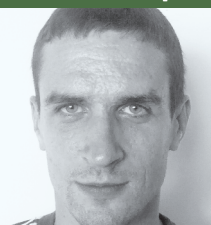
– заява про участь у конкурсі (у довільній формі);

– заповнена особова картка П-2 із вклеєною фотокарткою;

– автобіографія;

– завірені відповідно до законодавства;

редактор
Руслан ОНОПРИЄНКО

ПІСЛЯМОВА

**ДП «Національне газетно-журнальне видавництво»
ПРОПОНУЄ:**

Повний PR-супровід фестивалів

громадських ініціатив та акцій, вернісажів і виставок

Медіа та інформаційне партнерство

Організація прес-конференцій та прес-турів

Дизайн і верстка, підготовка до друку листівок, каталогів, збірників тез, книг і періодичних видань

Поліграфічні послуги: друк від візитки до подарункового фотоальбому

Фотозйомка – репортажна, студійна

Реклама в загальноукраїнських та регіональних ЗМІ

Втрачена домівка

Катерина ЦИВАЛЮК

Цього року демографічна карта України змінилася. Крим став «російським», «ЛНР» і «ДНР» хочуть «незалежності».

Тепер патріотам у цих куточках країни непереливки. Їх б'ють, саджають у тюрми, з них знущаються та глузують – і все це лише за право відстоювати свою громадянську позицію, свободу та любов до власної держави.

За патріотичні прояви, наприклад за український прапор, у Криму людини можуть забрати у відділок поліції на 48 годин без жодних пояснень, мовляв, і так усе зрозуміло. Інколи люди зникають зовсім безслідно і на довгий час, потім їх знаходять покаліченими та побитими десь на узбіччях доріг чи в лісах. Інколи взагалі вбитими.

Звичайно, у Криму вистачає жителів, котрі вважають себе і українцями, і патріотами, але такі зазвичай залягають на дно і тримають свої думки при собі, бо життя ж то одне. Одні дорожать своїми родинами.

Інші ж бачать вихід у переселенні до більш віддалених куточків, подалі від війни та російського агресора. Мовляв, так і себе врятовують, і свій патріотизм.

Люди просто шукають різні виходи для покращення свого життя, тому і тікають. Вони бояться за себе, за свої родини. Дехто говорить, що краще жити в Києві і вивісити прапор на балкон – ось тобі і прояв патріотизму. А можливо краще, коли 10-сантиметрова синьо-жовта смужечка у хороброго воїна на рукаві? То де ж тут справжній патріотизм?

На сьогодні, за даними ООН, кількість біженців із Криму та Донбасу вже становить 39 тисяч осіб, але цілком зрозуміло, що ця цифра не є абсолютною, і насправді кіль-

кість біженців може бути значно більшою.

Схожі «перспективи» демографічних і етнічних змін

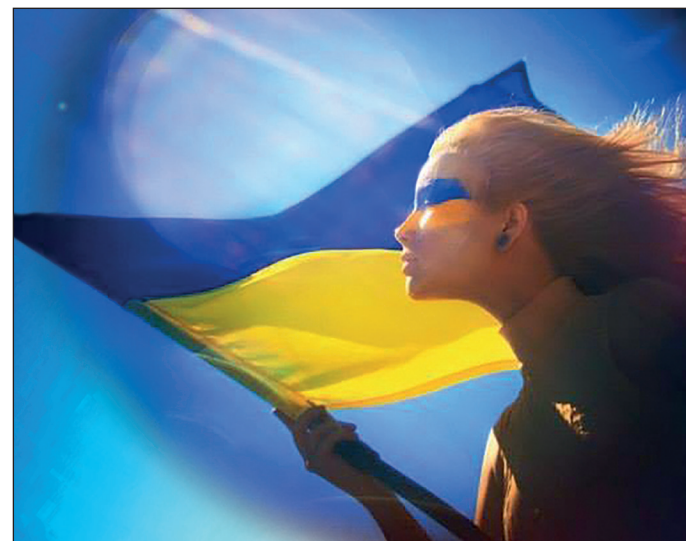
відкриваються зараз і на окупованих терористами землях Донбасу. Там розгорнуто повномасштабну антиукраїнську кампанію, наслідки якої будуть відчутними ще багато років. Особливо важко буде повертатися проукраїнським громадянам та активістам, які виступали проти російської окупації.

Справжній патріотизм, як і будь-яка справжня любов, неподільний. Він або є, або його нема. Людина або любить свою Вітчизну, або ж ні.

За цей рік Україна схоронила багато своїх дочок та синів, які просто хотіли жити у вільній країні, любити її, та поплавилися за це власним життям. Люди втратили свій рай, свої оселі, своїх рідних та друзів лише через прагнення однієї людини стати володарем Землі.

Проте, навіть помираючи десь від куль російських найманців, поранений солдат шепоче слова вічної пісні – українського гімну.

Патріотично...

Газета «Культура і життя»

№ 42 (4613), 17–23 жовтня 2014 р.

Виходить із 7 жовтня 1923 року
Свідоцтво про реєстрацію
КВ № 1026 від 26.10.94 р.

Засновники

Міністерство культури України, Український комітет профспілки працівників культури, редакція газети

Черговий редактор

Євген БУКЕТ

Адреса редакції

03040, м. Київ, вул. Васильківська, 1
Тел.: +38 (044) 498-23-65
nvu.kultura@gmail.com

Видавець

Національне газетно-журнальне видавництво

Генеральний директор

Роман РАТУШНИЙ

Видавнича рада

Сергій ВАСИЛЬЄВ, Олег ВЕРГЕЛІС, Яніна ГАВРИЛОВА, Валерій ГРИЦЕНКО, Вадим ДОРОШЕНКО, Віктор фон ЕРЦЕН-ГЛЕРОН, Олесь ЖУРАВЧАК, Наталка ІВАНЧЕНКО, Наталія КОВАЛЬ, Андрій КУРКОВ, Наталія ЛИГАЧОВА, Лариса НІКІФОРЕНКО, Руслан ОНОПРИЄНКО, Роман РАТУШНИЙ, Віталій САТАРЕНКО, Анатолій СЕРИКОВ, Артем СТЕЛЬМАШОВ, Ліліана ФЕСЕНКО, Антон ФІЛАТОВ

Адреса видавництва

03040, м. Київ, вул. Васильківська, 1
Тел.: +38 (044) 498-23-65

Інтернет-портал <http://uaculture.com>

Дизайн та верстка

Сергій ЗАДВОРНИЙ

Віддруковано в ТОВ «МЕГА-Поліграф»,

м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14

Тел.: (044) 581-68-15

e-mail: office@mega-poligraf.kiev.ua

Розповсюдження і реклама

Тел.: +38 (044) 498-23-64; +38 (067) 474-55-84

Редакція не публікує колективні листи та звернення
Публікуючи проблемні матеріали, редакція, окрім спеціально обумовлених випадків, подає лише авторський погляд.

Передрук і відтворення текстових та ілюстративних матеріалів «Культури і життя» – тільки з письмового дозволу редакції.

© «Культура і життя», 2014

ПЕРЕДПЛАТА НА ГАЗЕТУ ТРИВАЄ

Передплатна ціна на 2015 рік:
півріччя – 89,19 грн; 3 місяці – 45,42 грн;

У передплатній ціні враховано вартість доставки до вашої поштової скриньки і вартість оформлення абонементу.

Передплатний індекс
60969

Наклад 10 000

Ціна договірною

